

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

18 Αυγούστου 2016 www.sekonline.gr No 1236

**Πουλήσανε τον ΟΛΠ,
Πουλάνε τη ΔΕΗ και τον ΟΣΕ.**

**Κόβουν τις συντάξεις και απειλούν
τα συνδικαλιστικά δικαιώματα**

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ!

Από τη διαδήλωση στη ΔΕΘ το Σεπτέμβριο του 2015.

Επίσχεση ΟΑΣΘ, αγώνας στα λιπάσματα και στον Μαρινόπουλο

γυρίστε στη
σελίδα 5

Ενάντια σε Μνημόνια και Ρατσισμό

- Συνέντευξη με τον Γ. Καλομοίρη της ΑΔΕΔΥ
- Συνέντευξη με τον Τζαβέντ Ασλάμ της Πακιστανικής Κοινότητας

σελ. 6-7

**Σύσκεψη για
τριήμερο δράσης
στην επέτειο της
δολοφονίας του
Παύλου Φύσσα**

σελ. 3, 8

**Οι Τουρκοκύπριοι
στους δρόμους**

σελ. 12

**Η Αριστερά
μετά το Brexit**

σελ. 2

**Καμιά ελευθερία
στους εχθρούς της
ελευθερίας**

σελ. 9

Η Αριστερά μετά το βρετανικό δημοψήφισμα

Το βρετανικό δημοψήφισμα και ο σεισμός που προκάλεσε στην ΕΕ έχουν ανοίξει ξανά την συζήτηση για την στάση της Αριστεράς και την προοπτική που πρέπει να χαράξει. Ο Ριζοσπάστης της Κυριακής 7 Αυγούστου δημοσίευσε ένα άρθρο του Κ. Μπορμπότη, μέλους της Ιδεολογικής Επιτροπής της ΚΕ του ΚΚΕ με τίτλο «Οπορουνισμός και Brexit – Χαμένοι στη ...μετάβαση». Είναι μια παρέμβαση σε αυτή την συζήτηση και τις αντιπαραθέσεις που την συνοδεύουν.

Ο αρθρογράφος δηλώνει ότι: «Το αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψηφίσματος εκφράζει έντονη λαϊκή δυσaréσκεια απέναντι στην ΕΕ, η οποία καταγράφεται και σε άλλες χώρες. Είναι μια δυσaréσκεια δίκαιη και δικαιολογημένη από τα χρόνια εφαρμογής αντιλαϊκών πολιτικών και την κατάσταση που ζουν τα λαϊκά στρώματα στις χώρες της ΕΕ, ανεξάρτητα από το ταξικό και πολιτικό της βάθος». Είναι μια διαπίστωση καταρχάς καλοδεχούμενη, απέναντι στον βομβαρδισμό που υποστήκαμε τις μέρες του δημοψηφίσματος για την «ρατσιστική και ξενόφοβη» εργατική τάξη της Βρετανίας που αδυνατεί να κατανοήσει τα αγαθά της «προοδευτικής» ΕΕ.

Στην αμέσως επόμενη πρόταση, όμως, αρχίζει τις επιφυλάξεις και τις προειδοποιήσεις κουνώντας δασκαλίστικα το δάχτυλο: «Το ζητούμενο είναι αυτή η λαϊκή διαμαρτυρία να στοχεύσει τον πραγματικό ένοχο, την καπιταλιστική ιδιοκτησία και εξουσία, και όχι να εγκλωβίζεται στη μία ή την άλλη παραλλαγή της αστικής πολιτικής, η οποία μπορεί να περιλαμβάνει και την αναπροσαρμογή των συμμαχιών των καπιταλιστικών κρατών. Αυτό δεν μπορεί να υπηρε-

τηθεί όσο μένει εγκλωβισμένη σε ξένα συμφέροντα». Και παρακάτω υποστηρίζει ότι το «ρεύμα του ευρωσκεπτικισμού που είναι κατά βάση αστικό» προσπαθούν να το καβαλήσουν και «άλλες δυνάμεις» και μας παραπέμπει στο UKIP και τον Φάρατζ («εκ των ηγετών της καμπάνιας του Brexit») και τους Μπαλτάκο-Καρατζαφέρη εδώ.

Παρέμβαση

Με άλλα λόγια, δικαιολογημένη η αγανάκτηση αλλά εγκλωβισμένη. Κι αντί ο αρθρογράφος να μας πει μέσα από ποιους δρόμους και ποια παρέμβαση μπορεί το κίνημα «να στοχεύσει τον πραγματικό ένοχο», ξεκινάει τις ομοβροντίες ενάντια στον «οπορουνιστικό χώρο». Καταρχήν η μέθοδος δεν είναι τίμια: δημιουργεί ένα αμάλγαμα από πραγματικές (ή φανταστικές) θέσεις της ΛΑΕ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, «τμημάτων της» και «άλλων ομάδων», της κίνησης Διεξόδος που συγκροτήθηκε στις αρχές του Ιουλίου, για να το καταρρίψει κατά το δοκούν. Είναι μια μέθοδος πολεμικής που θυμίζει την παροιμία «βρήκαμε παπά να θάψουμε πέντ' έξη».

Όμως, ο αρθρογράφος προσπαθεί να ανοίξει και κάποια ζητήματα στα σοβαρά. Δηλώνει ότι:

«Η πηγή του προβλήματος βρίσκεται στο ότι αυτές οι δυνάμεις καλλιεργούν μια διαστρεβλωμένη αντίληψη για την εργατική λαϊκή πάλη στις σημερινές συνθήκες. Είτε το λένε ρητά είτε όχι, υποστηρίζουν ότι το εργατικό κίνημα μπορεί, σε συνθήκες καπιταλιστικής κυριαρχίας, να επιβάλει τη δική του θέληση, χωρίς να ανατρέψει την εξουσία του κεφαλαίου. Αρκεί να επιλέγει τα σωστά αιτήματα που «σιγά σιγά» θα «ριζοσπαστικοποιούν» το λαό. Χωρίς να

θεωρείται ως προϋπόθεση για την ανατροπή η ύπαρξη αντικειμενικών συνθηκών αποσταθεροποίησης του καπιταλιστικού συστήματος. Αυτός είναι ο πυρήνας της «μεταβατικής» λογικής και των διαφόρων «μεταβατικών προγραμμάτων». Για να δικαιολογηθεί η αναζήτηση αυτών των «μεταβατικών κρίκων» παρουσιάζεται συχνά μια εικόνα συνεχούς αστάθειας του αστικού συστήματος, που μπορεί να οξυνθεί με τον κατάλληλο κρίκο, αίτημα, στόχο πάλης ή ακόμα και πολιτική πρωτοβουλία».

Είναι πραγματικά εντυπωσιακό να κοιτάει γύρω της σήμερα η ηγεσία του ΚΚΕ και να μη διαπιστώνει «ύπαρξη αντικειμενικών συνθηκών αποσταθεροποίησης του καπιταλιστικού συστήματος» και να θεωρεί ψεύτικη την «εικόνα συνεχούς αστάθειας του αστικού συστήματος». Η αλήθεια είναι ότι η κρίση και η αστάθεια εντείνονται τόσο σε οικονομικό όσο και σε πολιτικό επίπεδο.

Κάθε τόσο από τα πιο «επίσημα» χείλη έρχεται η διαπίστωση ότι οχτώ χρόνια μετά από το ξέσπασμα της «Μεγάλης Ύφεσης» του 2008-9 η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία όχι μόνο δεν έχει φτάσει στα προ της κρίσης επίπεδα, αλλά αντίθετα αντιμετωπίζει το φάσμα μιας νέας βουτιάς. Όλα τα ιατροσόφια και οι συνδυασμοί τους που έχουν επιστρατεύσει οι άρχουσες τάξεις δεν έχουν λειτουργήσει.

Αστάθεια

Ένα από τα νέα στοιχεία που επιτείνουν αυτή την αστάθεια είναι η κρίση της ίδιας της ΕΕ. Ακόμα και ένα χρόνο πριν, ο Τσίπρας και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ μπορούσε να ισχυρίζεται ότι η ΕΕ είναι η μόνη νησίδα σταθερότητας σε ένα κόσμο που συνταράσσεται από την κρίση και

την αστάθεια. Έλεγε ψέματα βέβαια και τότε, αλλά πλέον κανείς δεν μπορεί να μιλάει για την ΕΕ με τέτοιους όρους, ιδιαίτερα μετά το βρετανικό δημοψήφισμα.

Το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής ενοποίησης, στο οποίο τόσα έχουν επενδύσει οι ευρωπαϊκές άρχουσες τάξεις αλλά και ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, τρίζει οικονομικά, πολιτικά και ιδεολογικά. Ο «ευρωσκεπτικισμός» τμημάτων του αστικού πολιτικού συστήματος δεν είναι μια έξυπνη τακτική αλλά εκδήλωση της κρίσης του. Αυτό το διαπιστώνουμε από την κατάσταση στο στρατόπεδο των «νικητών» του βρετανικού δημοψηφίσματος: η πτέρυγα των Τόριδων που στήριξε το Μπρέξιτ είναι σε κρίση και το κόμμα τους συνολικά πιο αδύναμο και το UKIP σε κατάσταση διάλυσης.

Είναι κραυγαλέα αντίφαση από τη μια να ισχυρίζεται η ηγεσία του ΚΚΕ ότι όλα αυτά είναι ψεύτικη «εικόνα» και από την άλλη να μιλάει για «ενδοαστικές αντιθέσεις» που μάλιστα «φουντώνουν» και κίνδυνο «εκδήλωσης γενικευμένων συγκρούσεων». Η κρίση και η αστάθεια δεν είναι κόλλο των από πάνω για να ικανοποιήσουν τις ορέξεις τους. Είναι ο παράγοντας που οξύνει τις αντιθέσεις και τους καυγάδες τους, εμποδίζοντας το παγκόσμιο σύστημα να βρει σημείο ισορροπίας.

Αυτές οι διαπιστώσεις δεν έχουν να κάνουν με μια αφηρημένη συζήτηση για την καπιταλιστική κρίση. Η εμπειρία της ταξικής πάλης στην Ελλάδα και διεθνώς έχει αποδείξει ότι η κρίση και οι καυγάδες στο στρατόπεδο των άρχουσών τάξεων δημιουργούσαν τις δυνατότητες, όπως έγραφε ο Τρότσκι στην Ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης, για την «ορ-

μητική είσοδο των μαζών στο πεδίο που ορίζεται η μοίρα τους». Η αντίληψη ότι σε συνθήκες κρίσης η δικιά μας πλευρά δεν μπορεί να κάνει πολλά κι ότι η ώρα για κατακτήσεις θα έρθει όταν αποκατασταθεί η «κανονικότητα», προερχόταν και προέρχεται από τις πιο δεξιές και συμβιβαστικές φωνές, από την παλιά σοσιαλδημοκρατία μέχρι τα σημερινά κόμματα τύπου ΣΥΡΙΖΑ.

Η ηγεσία του ΚΚΕ «εξεχνάει» αυτά τα διδάγματα, γιατί υποτιμάει και τον δεύτερο παράγοντα που οξύνει τα αδιέξοδα των «από πάνω». Την ταξική πόλωση, την αμφισβήτηση στο κατεστημένο πολιτικό σκηνικό που γεννάει και την εργατική αντίσταση που δυναμώνει. Αυτή η υποτίμηση πήρε την πιο προκλητική μορφή της πέρσι, στη μεγάλη μάχη του δημοψηφίσματος. Η εργατική τάξη βρέθηκε μιλία πιο μπροστά κι αριστερά από ότι περίμεναν οι αστοί που έδωσαν τα ρέστα τους στην καμπάνια του ΝΑΙ. Το σαρωτικό εργατικό ΟΧΙ προκάλεσε διάσπαση στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και αυτό το υποτίμησε η ηγεσία του ΚΚΕ. Όπως το ίδιο έκανε και φέτος με τη στάση που είχε στην πορεία προς το βρετανικό δημοψήφισμα.

Διάλυση ΕΕ

Κόμματα που δηλώνουν ότι σκοπός τους είναι να οδηγήσουν την εργατική τάξη στη νικηφόρα σύγκρουση με την «καπιταλιστική ιδιοκτησία και εξουσία», δεν μπορούν να παραπέμπουν το ζήτημα της ΕΕ στις καλές ελπίδες. Ακριβώς επειδή το εργατικό κίνημα έχει τη δύναμη να βάλει τη δική του σφραγίδα στην κρίση της ΕΕ, πρέπει να κάνει σημαία του την έξοδο από αυτή και τη διάλυσή της, και να την παλέψει με τα δικά του ταξικά όπλα: την απεργία και τη διαδήλωση, τον εργατικό έλεγχο στην οικονομία και την κοινωνία ολόκληρη.

Από τη σκοπιά της εργατικής τάξης και της επαναστατικής αριστεράς, η διάλυση της ΕΕ δεν σημαίνει εθνική αναδίπλωση και συμμαχίες με αστούς ευρωσκεπτικιστές, αλλά δυναμική παρέμβαση στην ταξική πόλωση που αναδεικνύεται καθώς η ευρωπαϊκή στρατηγική των καπιταλιστών φτάνει σε αδιέξοδα και η οργή των εργατών εκφράζεται ανοιχτά πολιτικά. Έτσι ανοίγει ο δρόμος για να μπει συγκεκριμένα το ζήτημα της εξουσίας και όχι σαν κάποια αόριστη συνταγή από τις κουζίνες του μέλλοντος. Το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εργάζονται και επεξεργάζονται την τακτική του κινήματος πάνω σε αυτή τη στρατηγική και όσο πιο γρήγορα το αντιληφθεί αυτό και το ΚΚΕ τόσο το καλύτερο για όλη την Αριστερά.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Από την περσινή αντιφασιστική πορεία στο Κερατσίνι στην επέτειο δολοφονίας Φύσσα

Σύσκεψη για τριήμερο δράσης στην επέτειο Φύσσα

Ανοιχτή σύσκεψη για το τριήμερο 17-18-19 Σεπτέμβρη στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και για την Διεθνή Συνάντηση 15-16 Οκτώβρη, διοργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ τη Δευτέρα 22 Αυγούστου στις 7μμ στα Γραφεία της ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20).

Η ΚΕΕΡΦΑ απευθύνει κάλεσμα σε συνδικάτα, φορείς, συλλογικότητες, κοινότητες μεταναστών, κινήσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, καταλήψεις στέγης, δημοτικές κινήσεις, κινήσεις δικαιωμάτων LGBTQ, αναπήρων, Ρομά, καλλιτέχνες, από όλες τις γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά, να πάρουν μέρος στην Ανοιχτή Σύσκεψη. Κεντρικό θέμα συζήτησης θα είναι η διοργάνωση των επόμενων σταθμών του αντιφασιστικού και αντιρατσιστικού κινήματος, με πρώτο άμεσο σταθμό την επέτειο των τριών χρόνων από την δολοφονία του μουσικού και αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από τον χρυσαυγίτη Ρουπακιά, από οργανωμένη επίθεση του τάγματος εφόδου της Νίκαιας.

Κάλεσμα

Όπως αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ για τη σύσκεψη, αυτή επέτειος “έρχεται σε κρίσιμη φάση της εξέλιξης της δίκης των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής. Οι εμπλεκόμενοι χρυσαυγίτες στις δολοφονικές επιθέσεις είναι όλοι ελεύθεροι αφού οι μηχανισμοί της δικαιοσύνης αργοπόρησαν με αποτέλεσμα να παρέλθει το δεκαοκτάμηνο προσωρινής φυλάκισης. Η δίκη μεταφέρθηκε στο Εφετείο Αθηνών μετά από πολύμηνη προσπάθεια των συνηγόρων πολιτικής αγωγής και διάβημα της οικογένειας Φύσσα προς τον Τσίπρα.

Στις επόμενες συνεδριάσεις ολοκληρώνεται η εξέταση της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Ακολουθεί η εξέταση της επίθεσης κατά των Αιγύπτων ψαράδων και κατόπιν η επίθεση κατά των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ στο Πέραμα. Τώρα είναι η ώρα να δυναμώσει το κίνημα για τη δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής με μαζική παρουσία στο ακροατήριο, κατά των προκλήσεων των νεοναζί αλλά και της Αστυνομίας που τους κάνει πλάτες.

Συνέχεια στη σελίδα 8

Κλείνει ένας χρόνος από τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ παρέα με τη ΝΔ ψήφισαν το τρίτο Μνημόνιο μαζί. Απτόητοι, ο Αλέξης Τσίπρας και ο Κυριάκος Μητσοτάκης συνεχίζουν να διεκδικούν ο καθένας από τη μεριά του την εικονική πραγματικότητα ενός success story. Η ΝΔ ισχυρίζεται ότι το είχε εξασφαλίσει ήδη το 2014 και της το χάλασε ο Τσίπρας με τη «διαπραγμάτευση» του Βαρουφάκη. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι τώρα βάζουμε πλώρη για να βγούμε πραγματικά στις αγορές το επόμενο καλοκαίρι, χάρι στα πρωτογενή πλεονάσματα που εξασφαλίζει η νοικοκυρεμένη διαχείρισή του.

«Τετραπλάσιο το πλεόνασμα μέσα στο επτάμηνο του 2016 σε σύγκριση με τον στόχο» πανηγυρίζει η Αυγή στο πρώτο φύλλο της μετά το Δεκαπενταύγουστο και προβλέπει ότι οι επενδυτές θα τρέξουν να αγοράσουν ελληνικά ομόλογα του χρόνου. «Ποιά Άμστελ» (συγγνώμη, «ποιά Αυγή») μοιάζει να λέει η κυβερνητική εκπρόσωπος, εδώ έχουμε δημοσίευμα των Financial Times που επιβεβαιώνει ότι πάμε καλά. Και

Αντίσταση στα ξεπουλήματα του Τσίπρα

δώστου κοκορομαχίες για το αν η ΕΛΣΤΑΤ μαγείρευε τα στοιχεία πριν περάσει κάτω από τον έλεγχο των Βρυξελλών.

Πίσω από αυτή τη γελοία εικόνα ενός ΣΥΡΙΖΑ που συναγωνίζεται τη ΝΔ με τους δικούς της όρους, βρίσκεται η τραγική εικόνα μιας «κυβέρνησης της αριστεράς» που κατρακυλάει από ξεπούλημα σε ξεπούλημα.

Χάρτινες διαβεβαιώσεις

Ο ΟΛΠ πέρασε επίσημα στα χέρια της COSCO. Το νέο αφεντικό, ο ίδιος ο επικεφαλής της COSCO Shipping αυτοπροσώπως, βάζει πλώρη να «αναδιοργανώσει» τον ΟΛΠ με το καλημέρα, σκίζοντας επιδεικτικά τις χάρτινες «διαβεβαιώσεις» του Θοδωρή Δρίτσα για εξασφάλιση των εργαζομένων.

Την ίδια τύχη ετοιμάζει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και για τον ΟΣΕ και τη ΔΕΗ γελοιοποιώντας τους αρμόδιους υπουργούς Σπίρτζη και Σκουρλέτη που εξακολουθούν να παίζουν μια παράσταση τύπου Δρίτσα.

Ακόμη πιο προκλητικός ο Κατρούγκαλος, αμετανόητος μετά τη σφαγή του Ασφαλιστικού, ετοιμάζει τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις «δίνοντας μάχη με το ΔΝΤ για να τηρηθούν τα ευρωπαϊκά πρότυπα». Λες και έχουμε ξεχάσει τι είναι τα «ευρωπαϊκά πρότυπα» του Ολάντ που χρειάστηκε κοινοβουλευτικό πραξικόπημα για

να τα επιβάλει κόντρα στον ξεσηκωμό των εργατών και της νεολαίας στη Γαλλία.

Και να θέλαμε να ξεχάσουμε, δεν μας αφήνει ο Τσίπρας που έχει καλέσει τον Ολάντ στην Αθήνα για να φτιάξουν παρέα με τον Ραχόι και τον Ρέντσι έναν «άξονα του Νότου». Με κάθε βήμα της, σε κάθε τομέα, αυτή η κυβέρνηση μάς θυμίζει ότι ο μόνος δρόμος είναι να οργανώσουμε την εργατική αντίσταση.

Αυτή η αντίσταση είναι ξεκινημένη από την πρώτη στιγμή και δεν σταματάει ούτε μέσα στο κατακαλόκαιρο. Οι απλήρωτοι εργαζόμενοι στα λεωφορεία της Θεσσαλονίκης κάνουν επίσχεση αμέσως μετά το Δεκαπενταύγουστο, οι εργαζόμενοι στου Μαρινόπουλου ετοιμάζουν κλιμάκωση του αγώνα τους. Οι Δάσκαλοι έχουν μπροστά τους την απεργία που αποφάσισε το συνέδριο της ΔΟΕ με το άνοιγμα των σχολείων και όλοι οι εκπαιδευτικοί μαζί στέκονται στο πλευρό των προσφυγόπουλων που πρέπει να μπουν στα σχολεία.

Για την Αριστερά πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ η ατζέντα προβάλλει ξεκάθαρη. Η εργατική αντίσταση απαιτεί χειροπιαστή στήριξη εδώ και τώρα. Έτσι ώστε ενωμένοι ενάντια στα Μνημόνια και τον ρατσισμό να ανοίξουμε το δρόμο για την αριστερή εναλλακτική πέρα από τα ξεπουλήματα του Τσίπρα.

Κυκλοφορεί

Ο Μουζάλας ανοίγει ξανά την Αμυγδαλέζα

Μία πρόγευση των κυβερνητικών σχεδιασμών για τους πρόσφυγες, που συνεχίζουν να κινούνται μέσα στα πλαίσια της ρατσιστικής Συμφωνίας ΕΕ –Τουρκίας και της Ευρώπης Φρούριο, έδωσε παραμονές Δεκαπενταύγουστου ο αναπληρωτής υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Γιάννης Μουζάλας μετά τη συνάντησή που είχε με τον Πρωθυπουργό, Αλέξη Τσίπρα στο Μέγαρο Μαξίμου.

Όπως δήλωσε η κυβέρνηση σκοπεύει να ανοίξει και νέα στρατόπεδα στην Αθήνα όπου θα μεταφερθούν όσοι μετανάστες δημιουργούν «προβλήματα» στα νησιά.. «Έχουμε ξεκινήσει από την προηγούμενη εβδομάδα να παίρνουμε μέτρα ώστε να βελτιωθούν οι συνθήκες. Ένα μέτρο είναι η μεταφορά στην Αθήνα, σε προ-αναχωρησιακά κέντρα υπό κράτηση όλων των κακοποιών στοιχείων. Αυτοί δηλαδή που σπάνε, καίνε, καταστρέφουν τα κοντέϊνερ, τσακώνονται μεταξύ τους, δημιουργούν προβλήματα στον πληθυσμό με την συμπεριφορά τους» και συμπλήρωσε ότι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες πρέπει να «σεβαστούν τους νόμους της χώρας μας με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που οι νόμοι της χώρας μας και εμείς σεβαστήκαμε την ιδιαίτερη κατάσταση τους και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε».

Στην ουσία ο Μουζάλας απειλεί όσους πρόσφυγες διαμαρτύρονται για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης στα κέντρα κράτησης και διεκδικούν τα αυτονόητα δικαιώματά τους, όπως το άσυλο και η ελευθερία τους. Στη Μυτιλήνη, στη Λέρο, στη Λάρισα και σε άλλα Hot Spot οι πρόσφυγες προσπαθούν με όποιον τρόπο να στείλουν μήνυμα αντίστασης απέναντι σε μία πολιτική που τους φυλακίζει κάτω από άθλιες συνθήκες μέσα σε κέντρα κράτησης. Στη Λέρο για παράδειγμα οι πρόσφυγες που εξεγέρθηκαν μέσα στον Ιούλιο διαμαρτύρονταν γιατί οι διαδικασίες ασύλου είχαν σταματήσει επειδή τα μηχανήματα και ο εξοπλισμός καταγραφής και υποβολής αιτήσεων ασύλου είχαν χαλάσει. Δέχτηκαν επίθεση από την αστυνομία και το λιμενικό και στη συνέχεια όταν επιχείρησαν να φύγουν από το κέντρο κράτησης δέχτηκαν επίθεση από ΜΑΤ και από «αγανακτισμένους πολίτες». Τώρα η ελληνική κυβέρνηση απειλεί με νέα τιμωρητικά μέτρα και ταυτόχρονα, ο Μουζάλας ρίχνει για άλλη μία φορά ρατσιστική λάσπη σε βάρος των προσφύγων.

Λίγες μέρες πριν είχε δηλώσει ότι θα δημιουργήσει μόνο στην Κρήτη τέσσερα νέα προσφυγικά γκέτο, ενώ παράλληλα είπε ότι όσοι πραγματοποιούν παράνομες πράξεις θα μεταφέρονται σε Αμυγδαλέζα και Κόρινθο. Την ίδια στιγμή χαρακτηρίζει ως «αντιπατριωτικά» δημοσιεύματα που μιλούν για μεταφορά στην Κρήτη 3.000 μεταναστών από την Γερμανία, στη βάση της συνθήκης Δουβλίνου 3.

Είναι επείγον να σταματήσουμε όλα αυτά τα απάνθρωπα σχέδια της Τσίπρα-Μουζάλα. Χρειάζεται να συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη για να νικήσει το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Να διεκδικήσουμε ανοιχτές πόλεις για να έχουν οι πρόσφυγες άσυλο, στέγη, σχολείο, δουλειά και δικαιώματα. Για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να ζήσουμε κάτω από ανθρώπινες συνθήκες πλάι πλάι χωρίς φτώχεια και ρατσισμό.

Πρόσφυγες της Δράμας αγκαλιά με την Άννα Κορακάκη

Έκαναν τους πρόσφυγες περήφανους

Τεράστια συγκίνηση προκάλεσε η φωτογραφία της Άννας Κορακάκη, δίπλα στους πρόσφυγες που έτρεξαν μαζί με εκατοντάδες φίλους και γνωστούς να την υποδεχτούν στη Δράμα, όταν έφτασε έχοντας κερδίσει δύο μετάλλια στη σκοποβολή στους Ολυμπιακούς του Ρίο.

Η ίδια ζήτησε στην υποδοχή να μην παρενρευθεί κανένας πολιτικός παρά μόνο οι άνθρωποι που τη στήριξαν, καταγγέλλοντας έτσι την παντελή αδιαφορία και την ανυπαρξία οποιασδήποτε κρατικής στήριξης. Η Άννα προπονούσαν σε ένα αυτοσχέδιο σκοπευτήριο που έφτιαξε ο πατέρας της το οποίο μάλιστα είχε γκρεμίσει ο δήμος Δράμας.

Η φωτογραφία της αγκαλιά με ένα προσφυγόπουλο αμέσως μετά την επιστροφή της από τη Βραζιλία, συμβολίζει αυτό που αισθάνεται η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου στην Ελλάδα, ότι η αλληλεγγύη απέναντι στους πρόσφυγες είναι πολύ πιο δυνατή από τα ψέματα του ρατσισμού και του εθνικισμού που καλλιεργούν οι από πάνω.

Για τον ίδιο λόγο συγκλόνισε όλο τον πλανήτη η 18χρονη Σύρια πρόσφυγας **Γιούσρα Μαρντίνι** που κατάφερε να προκριθεί πρώτη στα 100 μέτρα προκριματικών πεταλούδας, στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Ρίο. Η Γιούσρα γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Δαμασκό κι εκεί έκανε τα πρώτα της «βήματα» στην κολύμβηση, μέχρι που έγινε επαγγελματίας κι υποστηριζόταν από την Ολυμπιακή Επιτροπή της Συρίας.

Η Γιούσρα και η αδερφή της, Σάρα, εγκατέλειψαν τη Συρία, κι αφού πέρασαν από το Λίβανο και την Τουρκία, προσπάθησαν να φτάσουν στην Ελλάδα. Οι δύο αδερφές βρέθηκαν σε μία βάρκα, όπου συνολικά υπήρχαν 20 άτομα, τα οποία

σώθηκαν όταν η Γιούσρα και η Σάρα, μαζί με άλλους δύο κολυμβητές, πήδηξαν στη θάλασσα και κρατώντας τη βάρκα, κολύπησαν για τρεις ώρες μέχρι να φτάσουν στη Λέσβο. Μετά οι δύο αδερφές πέρασαν από τη Μακεδονία, τη Σερβία, την Ουγγαρία και την Αυστρία, πριν φτάσουν στον τελικό τους προορισμό, τη Γερμανία. Συμμετείχε στους Ολυμπιακούς Αγώνες ως μέλος της Ολυμπιακής ομάδας των προσφύγων.

Κανονικοί άνθρωποι

Σε Συνέντευξη Τύπου που είχε γίνει, όταν παρουσιάστηκε από την Ομάδα των Προσφύγων, είχε αναφέρει: «Θέλω ο καθένας να σκέφτεται πως οι πρόσφυγες είναι κανονικοί άνθρωποι, που είχαν πατρί-

δες και τις έχασαν, όχι επειδή ήθελαν οι ίδιοι να το «σκάσουν» και να είναι πρόσφυγες, αλλά επειδή είχαν όνειρα για τη ζωή τους. Όλα έχουν να κάνουν με την προσπάθεια για μια νέα και καλύτερη ζωή, και με την είσοδό μας στο στάδιο θέλουμε να ενθαρρύνουμε τους πάντες να ακολουθήσουν τα όνειρά τους. Θέλω να κάνω όλους τους πρόσφυγες περήφανους. Αυτό θα αποδείκνυε πως, παρά το δύσκολο ταξίδι μας, μπορούμε να πετύχουμε κάτι».

Τα δύο κορίτσια μας θύμισαν για άλλη μία φορά ότι η αλληλεγγύη απέναντι στους πρόσφυγες και τους μετανάστες σε όλη την Ευρώπη, μπορεί να νικήσει, γκρεμίζοντας φράχτες, στρατόπεδα και το δηλητήριο του ρατσισμού.

Κατερίνα Θωίδου

Η προσφυγοπούλα κολυμβήτρια Γιούσρα Μαρντίνι

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Οι εργαζόμενοι επιμένουν

Συνεχίζουν τον αγώνα οι εργάτες και οι εργάτριες του Μαρινόπουλου, μετά την επιτυχημένη 24ωρη απεργία στις 22/7. Την ώρα που τυπωνόταν η Εργατική Αλληλεγγύη, βρισκόταν σε εξέλιξη κοινή σύσκεψη εκπροσώπων των επιτροπών αγώνα που έχουν συγκροτηθεί σε μια σειρά υποκαταστήματα, προκειμένου να αποφασιστούν τα επόμενα βήματα κινητοποιήσεων.

“Είναι ένας αγώνας οργανωμένος από τα κάτω, από τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που μαζεύτηκαν σε κάθε υποκατάστημα κι οργανώθηκαν αποφασισμένοι να αντισταθούν. Άποψή μας λοιπόν είναι ότι οι επιτροπές αγώνα πρέπει να καλέσουν μια μεγάλη γενική συνέλευση μέσα στην επόμενη βδομάδα” δήλωσε πριν τη σύσκεψη ο Μιχάλης Βεβέρης, από την απεργιακή επιτροπή στα Καρφούρ της Ν.Ιωνίας και μέλος της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στα Καρφούρ - Μαρινόπουλος. “Πρέπει να μαζευτούν οι συνάδελφοι και να συζητήσουν. Οι συνάδελφοι από τα καταστήματα που έχουν μεγαλύτερη εμπειρία κι αυτοπεποίθηση από την οργάνωση των τελευταίων κινητοποιήσεων να φέρουν τις εικόνες τους – ιδιαίτερα μετά και την τελευταία απεργιακή κινητοποίηση – για να βοηθηθούν και να δυναμώσουν και οι συνάδελφοι από καταστήματα με μικρότερη συμμετοχή. Και φυσικά όχι

μόνο να συζητήσουμε αλλά να αποφασίσουμε και την κλιμάκωση του αγώνα. Νομίζω ότι πρέπει να προχωρήσουμε με 48ωρη απεργία άμεσα, καλά οργανωμένη, με περιφρουρήσεις και αποκλεισμούς καταστημάτων”.

Σε εξέλιξη βρίσκεται και η καμπάνια συμπαράστασης που οργανώνει ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια. “Ενώνουμε τη φωνή μας με τους εργαζόμενους στα Carrefour – Μαρινόπουλος και απαιτούμε από την εργοδοσία την άμεση αποπληρωμή των δεδουλευμένων των εργαζόμενων, να μην χαθεί ούτε μια θέση εργασίας, να μην υπάρξει καμία βλαπτική μεταβολή στις εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων” αναφέρει μεταξύ άλλων σε προκήρυξή του και συνεχίζει.

Κυβερνητικές ευθύνες

“Η κυβέρνηση να πάψει να παίζει τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου. Δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Διατήρησαν τους νόμους των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων και αφήνουν τους εργοδότες ασύδοτα να συνεχίζουν το καταστροφικό τους έργο.

Να απαιτήσουμε την κατάσχεση της «προσωπικής» περιουσίας της εργοδοσίας. Η εργοδοσία, για δεκαετίες αγόραζε με πίστωση (από προμηθευτές και τράπεζες) αλλά πουλούσε τις μετρητοίς. Το 1,3 δις που είναι τα σημερινά

χρέη της εταιρίας, η ιδιοκτησία το εισέπραξε σε ζεστό χρήμα από τις πωλήσεις, και αυτά τα χρήματα «επενδύθηκαν» σε εξοχικά, σε άλογα, έργα τέχνης, ακριβά αυτοκίνητα, και off shore εταιρίες.

Να πληρώσει λοιπόν την τωρινή κρίση η εργοδοσία, με την περιουσία που έχει αποθησαυρίσει όλα αυτά τα χρόνια. Και αν δεν μπορεί η εργοδοσία, να δώσει λύση το κράτος. Να κρατικοποιήσει την αλυσίδα των Σουπερ Μάρκετ, χωρίς ούτε ένα ευρώ αποζημίωση στους ιδιοκτήτες και να κάνει τα Carrefour – Μαρινόπουλος «κοινωνικά παντοπωλεία». Με αυτόν τον τρόπο οι εργαζόμενοι δεν χάνουν τη δουλειά τους και μπορούν να συνεχίσουν να προσφέρουν στον κόσμο στις γειτονιές, φτηνά προϊόντα, χωρίς την μεσολάβηση των κερδών και της κερδοσκοπίας.

Καλούμε κάθε εργαζόμενο και νεολαίο, να στηρίξει την καμπάνια αλληλεγγύης που έχει ξεκινήσει ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια. Να κερδίζουμε ψηφίσματα από όλα τα σωματεία που δηλώνουν την αλληλεγγύη τους στους αγωνιζόμενους εργαζόμενους του Μαρινόπουλου και να απλώσουμε τη φωνή του παντού. Να γίνουμε δύναμη στήριξης στις μάχες που δίνουν γιατί η νίκη τους θα είναι νίκη για όλους τους εργαζόμενους”.

Σ.Μ.

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΒΑΛΑΣ

Μαχητική συγκέντρωση στα δικαστήρια της Καβάλας πραγματοποιήσαν την Τρίτη 9/8, οι απεργιοί των Λιπασμάτων Καβάλας που βρίσκονταν εδώ κι αρκετές βδομάδες σε απεργιακό αγώνα διαρκείας ενάντια στις απολύσεις, ενώ παράλληλα διεκδικούν την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε την ημέρα εκδίκασης των ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε το σωματείο για τις 13 πρώτες απολύσεις και διαθεσιμότητες των εργαζομένων. Μέχρι και την ημέρα της κινητοποίησης οι απολύσεις είχαν φτάσει τις 109. Μάλιστα η εργοδοσία Λαυρεντιάδη, του γνωστού μεγαλοκαρχαρία με πλήθος κατηγοριών στην πλάτη σε βαθμό κακουργήματος, δεν διστάζει να πατάει σε προπολεμικούς νόμους και να μηνύει απρόκλητα τους εργαζόμενους που απολύει προκειμένου να μην τους καταβάλει τις αποζημιώσεις.

Ο αγώνας φαίνεται ήδη να αποδίδει καρπούς για τους εργαζόμενους των Λιπασμάτων καθώς 9 εργαζόμενοι που είτε είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα, είτε είχαν απολυθεί επιστρέφουν από την Τρίτη στην βιομηχανία, μετά από δικαστική εντολή. Η δικαστική απόφαση για τα ασφαλιστικά μέτρα του σωματείου, μετά από αίτημα της εργοδοσίας αναβλήθηκε για τις 6 Σεπτέμβρη.

Οστόσο σε συνεδρίαση του Δ.Σ της Ομοσπονδίας των εργαζομένων

στη χημική βιομηχανία (ΟΕΧΒΕ) αποφασίστηκε η αναστολή της απεργίας καθώς “Ο αγώνας των εργαζομένων στα λιπάσματα Καβάλας ξεκίνησε να δικαιώνεται” όπως αναφέρουν σε δελτίο Τύπου επισημαίνοντας δε ότι “η απεργία αναστέλλεται, δεν σταματάει, ο αγώνας των εργαζομένων θα λήξει όταν θα έρθει η συνολική δικαίωση”.

Αν “ο αγώνας ξεκίνησε να δικαιώνεται”, καθοριστικός παράγοντας στις εξελίξεις ήταν η απεργία διαρκείας και η μεγάλη συμπαράσταση που κέρδισε από δεκάδες σωματεία, ομοσπονδίες, απλό κόσμο της Καβάλας και όχι μόνο. Η “συνολική δικαίωση” για να ρθει χρειάζεται αυτά τα όπλα σε λειτουργία, όχι σε αναστολή.

9/8. Μαζική συγκέντρωση έξω από τα δικαστήρια Καβάλας.

Συμπαράσταση στους απλήρωτους του ΟΑΣΘ

Σε επίσκεψη εργασίας από την Τρίτη 16/8, προχώρησαν οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ, των αστικών λεωφορείων της Θεσσαλονίκης, διεκδικώντας την καταβολή δεδουλευμένων που φτάνουν να αθροίζονται στα 6 εκατομμύρια ευρώ.

Εκτός της Τρίτης τα λεωφορεία θα μένουν ακινητοποιημένα την Τετάρτη 17/8 και την Παρασκευή 19/8, ημέρα όπου θα συνεδριάσουν εκ νέου για να αποφασίσουν τη συνέχεια των κινητοποιήσεων.

Η μάχη ενάντια στην απληρωσιά δεν ξεκίνησε τώρα για τους εργαζόμενους του ΟΑΣΘ. Απεργιακός ήταν και ο Ιούλιος για τους εργάτες των λεωφορείων της Θεσσαλονίκης, με στάσεις εργασίας στις 18, 19, 21 και 26 Ιούλη, οι οποίες κλιμακώθηκαν με δύο 24ωρες απεργίες στις 27 και 29 του ίδιου μήνα.

Αναβρασμός

Η μάχη των εργαζομένων του ΟΑΣΘ, έρχεται να εντείνει τον γενικότερο αναβρασμό που επικρατεί τους τελευταίους μήνες στους κόλπους των εργαζομένων στα μέσα μαζικής μεταφοράς πανελλαδικά, όπου με κύρια αιχμή την αντίσταση στις ιδιωτικοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν μεγάλες συνελεύσεις, στάσεις εργασίας, 24ωρες απεργίες και προσπάθειες συντονισμού.

Η περίπτωση του συγκεκριμένου φορέα της Θεσσαλονίκης δείχνει και το πόσο ψεύτικη είναι η προπαγάνδα για τις προβληματικές δημόσιες συγκοινωνίες που θα σωθούν άμα μπουν μέσα οι ιδιώτες. Στον ΟΑΣΘ υπάρχουν ιδιώτες και το δημόσιο έχει την υποχρέωση να τον χρηματοδοτεί. Με τα μνημόνια και τις περικοπές οι ιδιώτες δεν έσωσαν τίποτα, αντίθετα αύξησαν το εισήτηριο. Αυτοί που την πληρώσαν είναι οι εργαζόμενοι του αλλά και ο κόσμος της Θεσσαλονίκης που χρησιμοποιεί τα λεωφορεία.

Η απεργία στον ΟΑΣΘ είναι το καλύτερο παράδειγμα και για τους εργαζόμενους του ΟΑΣΑ. Το απλωμά της κι ο συντονισμός της με άλλους κλάδους τόσο στην Θεσσαλονίκη – είναι ανοιχτή η μάχη ενάντια στο ξεπούλημα του ΟΛΘ – όσο και με τους συναδέλφους τους από τα ΜΜΜ της Αθήνας μπορεί να είναι η προοπτική που θα φέρει τη νίκη τόσο ενάντια στην απληρωσιά και τις περικοπές όσο κι ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις.

Δίπλα στο αίτημα να πληρωθούν τα χρωστούμενα οι εργαζόμενοι, πρέπει να μπει και το αίτημα για δημόσιες συγκοινωνίες στη Θεσσαλονίκη με κρατικοποίηση του ΟΑΣΘ χωρίς αποζημίωση για αυτούς που κάνουν κομπίνες πάνω στις πλάτες των εργαζομένων.

Μπροστά σε ένα καυτό φθινόπωρο

Συνέντευξη με τον Γρηγόρη Καλομοίρη, μέλος της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ

Ο πρωθυπουργός εξήγγειλε "μέτρα κοινωνικής προστασίας". Η ΑΔΕΔΥ εξέδωσε απάντηση. Κάνε μας ένα σχόλιο σχεακά με αυτό.

Ενάμιση χρόνο μετά την ανάληψη της κυβερνητικής εξουσίας, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, ενώ κλιμάκωσε την αντι-λαϊκή πολιτική ψηφίζοντας το 3ο μνημόνιο και συνέχισε να εφαρμόζει κατά γράμμα όλα τα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα των προηγούμενων κυβερνήσεων, ενώ φόρτωσε στην πλάτη του λαού και νέα, εξαγγέλλει τώρα «μέτρα κοινωνικής προστασίας».

Η κυβέρνηση εφαρμόζει πολιτική άγριας λιτότητας, ανατροπής του χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, μείωσης των συντάξεων και μισθών, άγριας φορολόγησης των λαϊκών και μεσαίων στρωμάτων, παράδοσης των κοινωνικο-προνοιακών υπηρεσιών του κράτους στο κεφάλαιο, απορρύθμισης της αγοράς εργασίας και επέκτασης των ελαστικών μορφών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ιδιωτικοποιήσεων και ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας, παράδοσης της χώρας για 99 χρόνια στους «νεοαποικιοκράτες».

Ενώ η κυβέρνηση εφαρμόζει αυτή την πολιτική, ο Πρωθυπουργός της χώρας εξαγγέλλει κάποια ελάχιστα και προσωρινά ψίχουλα για ορισμένες κοινωνικές ομάδες που και η δική του πολιτική οδήγησε σε συνθήκες εξαθλίωσης. Ουσιαστικά, επιχειρεί να εκπαιδεύσει το λαό να αποδεχτεί να ζει με τα ελάχιστα, να αποδεχτεί τη βαρβαρότητα και τη μίζερια ως αναγκαιο κακό, να συμβιβαστεί με τη φτώχεια και την ανέχεια, να κατεβάσει και άλλο τον πήχη των απαιτήσεών του. Έφτασε

στο σημείο να παρουσιάσει ως έναν εκ των 7 πυλώνων της «κοινωνικής πολιτικής» της κυβέρνησης μέχρι και το νόμο - λαϊμντόμο για την Κοινωνική Ασφάλιση καθώς και τις νέες ανατροπές στα Εργασικά που μαζί με το κουαρτέτο προωθεί! Ως ΑΔΕΔΥ δεσμευόμαστε να συνεχίσουμε να παλεύουμε για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις, αποκατάσταση των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων, γενναίες κοινωνικές πολιτικές, στήριξη και αναβάθμιση της Δημόσιας Παιδείας, Υγείας και Πρόνοιας και όχι ψίχουλα κρατικής φιλανθρωπίας, ως μπαλώματα και άλλοθι των εφαρμοζόμενων ανθρωποκτόνων πολιτικών.

Τα ΜΜΕ βουίζουν για νέο "πακέτο" αντεργακών μέτρων το Σεπτέμβρι. Ποια είναι η ενημέρωση της ΑΔΕΔΥ σε σχέση με τα νέα μέτρα. Τι θα περιλαμβάνουν;

Τρόικα και κυβέρνηση επεξεργάζονται το σχέδιο που συμφώνησαν για τα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. Από την ενημέρωση που έχουμε, προκύπτει ότι:

● Προωθούν το διπλασιασμό του ορίου των ομαδικών απολύσεων, μια ρύθμιση η οποία θα πλήξει κυρίως τους εργαζόμενους στις μεγάλες αλυσίδες καταστημάτων και τον τραπεζικό τομέα. Σε μια χώρα με το 1/4 του εργατικού δυναμικού άνεργο, με εκατοντάδες χιλιάδες οικονομικούς μετανάστες - ιδιαίτερα νέους - με υψηλό ποσοστό μερικής και εκ περιτροπής απασχόλησης, η απειλευθέρωση των ομαδικών απολύσεων θα εκτινάξει σε νέα ύψη την ανεργία και θα διευρύνει τη «φτηνή» εργασία και τη γενίκευση της φτώχειας.

● Επιδέυνουν στη πλήρη απειλευθέρωση της εργασίας, δίνοντας τη δυνατότητα μεγαλύτερης ευελιξίας στις επιχειρήσεις να μειώνουν τους μισθούς, βάζοντας ταφόπλακα σε κάθε έννοια συλλογικής σύμβασης εργασίας. Η κατάσταση αυτή θα οδηγήσει σε ειδικές οικονομικές ζώνες και στην πλήρη «κινεζοποίηση» των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων.

Η κυβέρνηση, πλάθοντας το δικό της «success story», εκλαμβάνει να επενδύσεις αδιαφορώντας ότι το πρόβλημα για τους εργαζόμενους δεν είναι γενικώς η «ανάπτυξη», αλλά «η ανάπτυξη από ποιόν και σε όφελος ποιού», γιατί και στις ασιατικές χώρες υπάρχουν υψηλοί δείκτες ανάπτυξης και ακόμα υψηλότεροι δείκτες φτώχειας και εξαθλίωσης! Η κυβέρνηση, με την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και των δημοσίων επιχειρήσεων στο ιδιωτικό κεφάλαιο, την πλήρη αποβιομηχανοποίηση της χώρας και την απειλευθέρωση της εργασιακής ευελιξίας, καθιστά τη χώρα μας εργασιακό «El Dorado».

● Σχεδιάζουν την κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού στον ιδιωτικό τομέα, τη μείωση του κατώτατου μισθού μέσω της κατάργησης της προϋπηρεσίας ή της

Από το συλλαλητήριο στη ΔΕΘ 2015

αποσύνδεσής της από τις κατώτατες αμοιβές και την παγιοποίηση της διαμόρφωσης του κατώτατου μισθού μέσω της κρατικής παρέμβασης και όχι ελεύθερα μέσω των συλλογικών διαπραγματεύσεων, διατηρώντας παράλληλα όλο το υφιστάμενο καθεστώς και ιδιαίτερα τον διαχωρισμό των εργαζόμενων σε άνω και κάτω των εικοσιπέντε ετών.

Σαν επιστέγασμα όλων αυτών, προωθούν τον περιορισμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, με κύρια αιχμή την ουσιαστική κατάργηση της δυνατότητας προκήρυξης απεργίας και την επαναφορά της ανταπεργίας των εργοδοτών.

Ποια είναι η κατάσταση σε Παιδεία και Υγεία. Οι εκπαιδευτικοί ετοιμάζουν απεργία μόλις ανοίξουν τα σχολεία, ενώ για κινυποποιήσεις συζητούν στα νοσοκομεία.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και ο υπουργός Παιδείας Ν.Φίλης κρατούν γερά τη σκυτάλη των νεοφιλελεύθερων αναδιρθώσεων και στο χώρο της Παιδείας. Την πήραν συνειδητά, υπέγραψαν και δεσμεύτηκαν για αυτές με το τρίτο μνημόνιο, όπως και για όλη τη βαρβαρότητα και τους κόφτες που το συνοδεύουν, ορκίζονται στα αντικειμενικά θέσφατα της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ, της υποχρεώσεως στους δανειστές, τα πλεονάσματα του 4,5% που στάζουν αίμα και στις «δημοσιο-νομικές δυνατότητες» της χώρας. Συνεπείς στις υπογραφές τους, νομοθετούν για την εκπαίδευση, καταστρέφουν, εγκαταλείπουν, συρρικνώνουν εκπαιδευτικές δομές του δημόσιου σχολείου, εγκαινιάζουντα την εποχή της ολοκληρωτικής απόσυρσης του κράτους από την υποστή-

ριξη του μορφωτικού αγαθού.

Από το Νηπιαγωγείο ως το Δημοτικό και από το Γυμνάσιο έως το Λύκειο βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία της θεαματικής αποδόμησης της Δημόσιας Εκπαίδευσης, η συρρίκνωση του εκπαιδευτικού έργου, η μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού και η ραγδαία επιδείνωση των εργασιακών του όρων.

Η κυβέρνηση ολοκληρώνει, ήδη, ένα μεγάλο κεφάλαιο των μνημονιακών δεσμεύσεων που περιγράφονται στην έκθεση του ΟΟΣΑ, το κεφάλαιο δηλαδή της ανατροπής της δαπανηρής (ανά μαθητή) υποχρέωσης του κράτους για τη λειτουργία της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Προσηλωμένη σε αυτό με θρησκευτική ευλάβεια, η Κυβέρνηση δημιουργεί τους όρους για το φθηνό σχολείο που θα αλέσει κυριολεκτικά μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα για την εξυπηρέτηση του απεχθούς χρέους, προκαλώντας κοινωνικό, μορφωτικό και εργασιακό σοκ στην Δημόσια Εκπαίδευση.

Ο χώρος της Υγείας δεν εξαιρείται από τη μνημονιακή επέλαση. Η υποστελέχωση και η υποχρηματοδότηση των δημόσιων δομών Υγείας, έχουν σαν αποτέλεσμα τη συρρίκνωση, την υποβάθμιση και το κλείσιμο τμημάτων και υπηρεσιών. Η ολοκληρωτική παράδοση του κοινωνικού αγαθού της Υγείας στα χέρια του κεφαλαίου και των μεγάλων ομίλων που δραστηριοποιούνται στο χώρο, έχει ήδη δρομολογηθεί. Οι δραματικές ελλείψεις προσωπικού εξουθενώνουν όλο και περισσότερο τους εργαζόμενους, καθιστώντας επικίνδυνες για την υγεία τους τις συνθήκες εργασίας. Η έλλειψη προσωπικού είναι το ίδιο επικίνδυνη και για τους ασθενείς αφού

καταστρατηγούνται ακόμα και οι στοιχειώδεις κανόνες ασφαλούς αντιμετώπισης, περιθάλψης και νοσηλείας.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αντί να προχωρήσει σε μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού ώστε να καλυφθούν οι κενές οργανικές θέσεις και παράλληλα να επανασυστήσει τις καταργημένες, επιλέγει την παγίωση και την επέκταση του εργασιακού μεσαίωνα προσθέτοντας στα «πεντάμηνα» τους επικουρικούς και τις ατομικές συμβάσεις (κοινώς «μπλοκάκια») στις υπηρεσίες καθαριότητας, φύλαξης και σίτισης. Αντί να νομοθετήσει την υποχρεωτική κατάργηση των ιδιωτικών συνεργείων που λυμαίνονται τα νοσοκομεία και εκμεταλλεύονται άγρια τους εργαζόμενους και να κάνει προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, επέλεξε να συνταχθεί με τις επιταγές του «κουαρτέτου», νομοθετώντας την προαιρετική αντικατάσταση των ιδιωτικών συνεργείων από εργαζόμενους με ατομικές συμβάσεις μίσθωσης έργου, μια ακόμα μορφή εργασιακής ζούγκλας.

Τόσο ο πρωθυπουργός όσο και η ηγεσία του υπουργείου Υγείας έχουν -κατά καιρούς- ανακοινώσει χιλιάδες προσλήψεις, σε σημείο που να νομίζει κανείς ότι τα νοσοκομεία έχουν γεμίσει με υγειονομικό και ιατρικό προσωπικό, ωστόσο, η αλήθεια είναι άλλη:

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Μητρώου Απογραφής Δημόσιων Υπαλλήλων, το 2015 έγιναν 382 προσλήψεις – μεταφορές μόνιμων υπαλλήλων στους φορείς του υπουργείου Υγείας, ενώ το α' εξάμηνο του 2016 έγιναν 384. Αξίζει να σημειωθεί και η έρευνα με τις ελλείψεις στα νοσοκομεία που έκανε η ΠΟΕΔΗΝ, σύμφωνα με την οποία αυτή τη στιγμή υπάρχουν

33.000 κενές οργανικές θέσεις.

Οι παραπάνω κρίσιμες εξελίξεις επιβάλουν την οικοδόμηση ενός ευρύτατου μετώπου εργαζομένων και πλατιών λαϊκών στρωμάτων για την υπεράσπιση των κοινωνικών αγαθών της Παιδείας και της Υγείας και εκτιμώ ότι οι αποφάσεις των συνδικαλιστικών φορέων των εκπαιδευτικών και υγειονομικών κινούνται σε αυτή την κατεύθυνση.

Η ΑΔΕΔΥ έχει ήδη καλέσει στο πανεργατικό συλλαλητήριο στη ΔΕΘ. Τι σημασία έχει το συλλαλητήριο φέτος; Τι μέτρα θα παρθούν για την επιτυχία του;

Μεγάλες κοινωνικές αντιδράσεις, εκτιμώ, ότι θα εκδηλωθούν από το φθινόπωρο, εξαιτίας του εντεινόμενου οικονομικού αδιεξόδου στη χώρα και των νέων μεγάλων πληγμάτων που θα υποστούν τα φτωχομεσαία λαϊκά στρώματα, από την εφαρμογή των παλιών και τη θέσπιση νέων μέτρων από την κυβέρνηση.

Από το Σεπτέμβριο και μετά αναμένεται ένα νέο μεγάλο κύμα μειώσεων των συντάξεων, το οποίο κυρίως θα πλήξει τις μικρές και μεσαίες συντάξεις, αυτές οι οποίες ακόμα λειτουργούν ανακουφιστικά για τα νοικοκυριά και την οικονομία. Την ίδια ώρα, η κυβέρνηση θα προχωρήσει σε νέα μέτρα κατεδάφισης των εργασιακών σχέσεων εργασίας, ομαδικών απολύσεων και περαιτέρω μείωσης του κατώτατου μισθού.

Οι κινητοποιήσεις στη Θεσσαλονίκη το Σάββατο 10/9, η προετοιμασία τους αλλά και η συνέχιση και κλιμάκωση των αγώνων με Πανεργατική Απεργία και Παλλαϊκή κινητοποίηση το επόμενο διάστημα, θα δώσουν τη δυνατότητα να εκφραστεί η λαϊκή οργή και αγανάκτηση για την κυβερνητική πολιτική και η απαίτηση ανατροπής της κυβέρνησης και της πολιτικής των μνημονίων.

Ήδη η ΑΔΕΔΥ έχει προγραμματίσει, σε συνεργασία με τις Ομοσπονδίες και τα Νομαρχιακά της Τμήματα, ενημερωτικές συσκέψεις και Γενικές Συνελεύσεις των εργαζομένων στη Θεσσαλονίκη και την ευρύτερη περιοχή.

Επίσης, έχει αποφασίσει να ναυλώσει λεωφορεία για την μετακίνηση διαδηλωτών από Μακεδονία, Θράκη, Θεσσαλία, Ήπειρο και Αττική προς τη Θεσσαλονίκη.

Με δυναμικές και ενωτικές δράσεις, στο δρόμο που έδειξε η γαλλική εργατική τάξη, έχουμε χρέος να αγωνιστούμε επίμονα και σταθερά για να μην περάσει η επιστροφή στον εργασιακό μεσαίωνα.

Όλες οι κοινωνικές, συνδικαλιστικές και κινηματικές συλλογικότητες που αγωνίζονται ενάντια στη μνημονιακή πολιτική χρειάζεται να ενωθούν στη δράση, να οργανωθούν από κοινού την εργατική-λαϊκή αντίσταση, σε μια μάχη που δεν πρέπει να χαθεί.

Ο Γρ. Καλομοίρης μιλάσε στον Νεκτάριο Δαργάκι

“Όταν αγωνίζεσαι υπάρχουν αποτελέσματα”

Εκδόθηκε τελικά ο πρόσβης της Πακιστανικής πρεσβείας και οι δυο γενικοί γραμματείς μετά από αγώνα 11 μηνών συνεχούς παρουσίας και κινητοποιήσεων της Πακιστανικής Κοινότητας έξω από την πρεσβεία. Ήταν μια διαρκής κινητοποίηση με εκατοντάδες συμμετέχοντες και την στήριξη του συνόλου σχεδόν των Πακιστανών που ζουν στην Ελλάδα.

Υπό την διοίκηση του προηγούμενου πρέσβη και την εποπτεία των γενικών γραμματέων η Πακιστανική πρεσβεία είχε μετατραπεί σε άνδρο εκβιαστών και τρομπούκων με χιλιάδες ευρώ κάτω από το τραπέζι σε δωροδοκίες και φακελάκια.

Η μάχη της Πακιστανικής Κοινότητας ενάντια στους εκβιαστές της πρεσβείας και στους μπράβους της ξεκίνησε με καταγγελίες αλλά μετά την αδιαφορία των αρχών και κυρίως μετά από τις απειλές και τις επιθέσεις των μπράβων σε κόσμο που αντιδρούσε στους εκβιασμούς γρήγορα εξελίχθηκε σε μια συνεχή κινητοποίηση. Καθημερινές συγκεντρώσεις και πικετοφορίες έξω από την πρεσβεία, συλλήψεις και ΜΑΤ, Κυριακάτικες διαδηλώσεις εκατοντάδων και χιλιάδων στο κέντρο της Αθήνας, μια διαρκής κινητοποίηση που ενέπλεξε το σύνολο σχεδόν των Πακιστανών σε αυτή τη χώρα, αλλά και πάρα πολλούς ντόπιους που έδωσαν την συμπαράστασή τους και στήριξαν την Πακιστανική Κοινότητα στην σκληρή αυτή μάχη.

“Πρώτα απ’ όλα θέλω να ευχαριστήσω όλους όσοι ήταν δίπλα μας σε αυτό τον αγώνα. Ειδικά η ΚΕΕΡΦΑ και το ΣΕΚ με την παρουσία τους στις κινητοποιήσεις μας, αλλά και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με τις ανακοινώσεις της μας βοήθησαν να καταφέρουμε αυτή την σημαντική νίκη”, τόνισε μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Τζαβέντ Ασλάμ επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας.

“Όλοι μας έλεγαν πως αυτό που ζητάμε και που παλεύουμε δεν πρόκειται να γίνει. Εμείς επιμέναμε με αγώνα. 11 μήνες ήταν πάρα πολύ δύσκολοι για εμάς αφού σχεδόν 30 φορές είχαμε συλλήψεις. Μείνανε πολλά βράδια σε αστυνομικά τμήματα, δυο φορές ο γραμματέας μας έκανε μηνύσεις και μάλιστα η μία από τις μηνύσεις δικάζεται τώρα στις 20 Σεπτέμβριο.

Η προσπάθειά τους ήταν να σπάσουν την καθημερινή διαμαρτυρία. Ότι και αν κάναμε δεν μπορούσαν να σταματήσουν τη διαμαρτυρία μας και την παρουσία μας έξω από την πρεσβεία. Συνεχίσαμε και νικήσαμε. Ο πρόσβης και οι δυο γραμματείς φύγανε από εδώ.

Αυτό είναι ένα μήνυμα για όλο τον κόσμο. Για κάθε κοινότητα, για κάθε έναν που παλεύει πως όταν αγωνίζεσαι υπάρχουν αποτελέσματα. Αυτό είναι ένα βασικό συμπέρασμα που μπορούμε

Συνέντευξη με τον Τζαβεντ Ασλαμ, ηγέτη της Πακιστανικής Κοινότητας

να βγάλουμε από αυτή τη μεγάλη μάχη που έδωσε η Πακιστανική Κοινότητα. Ο καινούριος πρέσβης με το που ήρθε από την πρώτη μέρα στα 20 λεπτά που έκατσε στην πρεσβεία μας πήρε τηλέφωνο να συναντηθούμε. Εμείς βρισκόμασταν απ’ έξω με την ντουντούκα μας και αμέσως αναγκάστηκε να μας συναντήσει. Εμείς λέμε πως η πρεσβεία είναι δική μας, των Πακιστανών. Δεν έχουμε πόλεμο με την πρεσβεία, αλλά έχουμε πόλεμο με οποιονδήποτε πρέσβη ή γραμματέα είναι διεφθαρμένος και βρώμικος.

Όμως οι εκβιασμοί και τα λαδώματα συνεχίζονται. Ακόμα και σήμερα έχουμε καταγγελίες για κυκλώματα εκβιαστών στην πρεσβεία ή γύρω από την πρεσβεία. Ο καινούριος πρέσβης λέει πως δεν πρόκειται να επιτρέψει στα κυκλώματα να συνεχίζουν τους εκβιασμούς και πως αν δεν μπορέσει να αντιμετωπίσει την διαφθορά θα πάρει τη βαλίτσα του και θα φύγει αλλά το πρόβλημα είναι πολύ βαθύ και θέλει σοβαρή αντιμετώπιση και όχι μόνο λόγια. Ακούμε με ανοιχτό μυαλό και με θετική σκέψη αλλά θέλουμε και πράξεις. Ξέρουμε πολύ καλά πως τα κυκλώματα και οι εκβιαστές συνεχίζουν και πως θέλει σκληρή σύγκρουση από την μεριά της πρεσβείας για να τους αντιμετωπίσει. Τα πρώτα βήματα είναι θετικά από την μεριά της πρεσβείας και τα πρώτα αποτελέσματα είναι ορατά με το πισωγύρισμα των κυκλωμάτων, αλλά δεν έχουμε τελειώσει και χρειάζεται συνεχής αγώνας”.

Η πρόσφατη εξέλιξη είναι θετική. Οι 400.000 μουσουλμάνοι που ζουν στην Αττική έχουμε ανάγκη το τζαμί. Γι’ αυτό ζητάμε να προχωρήσουμε πιο πέρα από τα λόγια στη δημιουργία, στο χτίσιμου του τζαμιού. Και όχι μόνο στην Αθήνα αλλά σε κάθε πόλη που υπάρχουν μουσουλμάνοι και που δεν μπορούν λόγω απόστασης να έρχονται στον Ελαιώνα, να τους δοθεί η δυνατότητα να έχουν αξιοπρεπείς χώρους προσευχής.

Όσο για τα έκτροπα που έκαναν οι χρυσαυγίτες στην Βουλή είναι άλλη μια απόδειξη για το ότι δεν πρόκειται για νόμιμο πολιτικό κόμμα αλλά για ρατσιστές και φασίστες. Αυτοί που κρατάνε μαχαίρια και ρόπαλα δεν έχουν κανένα λόγο να βρίσκονται μέσα στη Βουλή αλλά η θέση τους είναι στη φυλακή”.

Τζαμί της Αθήνας: Ένας μεγάλος και δίκαιος αγώνας.

Σχετικά με την προώθηση από την κυβέρνηση στη Βουλή των διατάξεων χωροθέτησης για την δημιουργία Μουσουλμανικού Τεμένους και στην Αθήνα, την μοναδική πρωτεύουσα της Ευρώ-

πης που δεν έχει επίσημο χώρο λατρείας για τους μουσουλμάνους κατοίκους της που ξεπερνάνε τους 400.000 ο Τζαβέντ Ασλάμ ανέφερε:

“Η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας και όλοι οι μουσουλμάνοι που ζουν εδώ έχουμε πάρα πολλές, εκατοντάδες φορές αναφερθεί σε αυτό το ζήτημα. Έπρεπε να έχουμε τζαμί, όχι μόνο στην Αθήνα αλλά σε κάθε πόλη που υπάρχουν μουσουλμάνοι. Όπως έχουμε εκκλησίες για όσους είναι χριστιανοί, έτσι θα έπρεπε να έχουμε τζαμιά για τους μουσουλμάνους. Σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες υπάρχουν τζαμιά. Και όχι μόνο ένα, υπάρχουν πόλεις της Ευρώπης με πολλά τζαμιά ανάλογα με τον πληθυσμό των μουσουλμάνων στην κάθε πόλη. Όπου χρειάζεται, όπου υπάρχει ανάγκη λόγω του πληθυσμού υπάρχει τζαμί. Το να φτιαχτεί τζαμί στην Ελλάδα είναι καλό. Δείχνει πως υπάρχουν δικαιώματα και πως το κράτος σέβεται τους ανθρώπους που ζουν στη χώρα ανεξαρτήτως θρησκειας. Είναι πρόβλημα για τα ανθρώπινα δικαιώματα να μην υπάρχει τζαμί. Άλλωστε το λέει και το Σύνταγμα του ελληνικού κράτους.

Η πρόσφατη εξέλιξη είναι θετική. Οι 400.000 μουσουλμάνοι που ζουν στην Αττική έχουμε ανάγκη το τζαμί. Γι’ αυτό ζητάμε να προχωρήσουμε πιο πέρα από τα λόγια στη δημιουργία, στο χτίσιμο του τζαμιού. Και όχι μόνο στην Αθήνα αλλά σε κάθε πόλη που υπάρχουν μουσουλμάνοι και που δεν μπορούν λόγω απόστασης να έρχονται στον Ελαιώνα, να τους δοθεί η δυνατότητα να έχουν αξιοπρεπείς χώρους προσευχής.

Όσο για τα έκτροπα που έκαναν οι χρυσαυγίτες στην Βουλή είναι άλλη μια απόδειξη για το ότι δεν πρόκειται για νόμιμο πολιτικό κόμμα αλλά για ρατσιστές και φασίστες. Αυτοί που κρατάνε μαχαίρια και ρόπαλα δεν έχουν κανένα λόγο να βρίσκονται μέσα στη Βουλή αλλά η θέση τους είναι στη φυλακή”.

Ο επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Κυριάκος Μπάνος

ΔΑΣΚΑΛΟΙ Αγώνας για τα σχολεία μας

Λιγότερο από ένας μήνας έχει μείνει μέχρι την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς και οι εκπαιδευτικοί από τώρα καλούνται να οργανώσουν τη μάχη σε δύο μέτωπα δεμένα μεταξύ τους. Τη διεκδίκηση χρηματοδότησης και προσλήψεων, την αντίσταση στις περικοπές και τις απολύσεις, αλλά και τη μάχη της αλληλεγγύης στους πρόσφυγες από το δικό τους μετερίζι, την ένταξη δηλαδή, των προσφύγων στα δημόσια σχολεία.

Η ΔΟΕ, η ομοσπονδία των δασκάλων, μετά από μάχη που έδωσαν αγωνιστές κι αγωνίστριες της βάσης στο τελευταίο συνέδριό της, έχει αποφασίσει ένα πρώτο απεργιακό πρόγραμμα – την έναρξη ουσιαστικά της σχολικής χρονιάς με 24ωρη απεργία. Η Εργατική Αλληλεγγύη μίλησε με τον **Σεραφεύμ Ρίζο**, μέλος του διδασκαλικού συλλόγου Χανίων και της “Τάξης μας”, του αντικαπιταλιστικού δικτύου που συμμετέχει στις Παρεμβάσεις, για τις άμεσες προκλήσεις που έχει να αντιμετωπίσει ο κλάδος:

“Η σχολική χρονιά που θα ανοίξει το Σεπτέμβριο θα είναι η χειρότερη απ’ όλες σε ότι αφορά τις δαπάνες – ή μάλλον τις περικοπές - για την εκπαίδευση, τις ελλείψεις προσωπικού και συνολικότερα σε ο,τι χρειάζεται για την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων.

Ο ρόλος των εκπαιδευτικών και ενός ευρύτερου κινήματος αντίστασης στις πολιτικές διάλυσης της εκπαίδευσης αυτή την ώρα είναι περισσότερο κρίσιμος από ποτέ.

Η αποφασισμένη 24ωρη απεργία της ΔΟΕ πρέπει να καθοριστεί άμεσα σε κατάλληλο χρόνο ώστε να μπορεί να προετοιμαστεί. Αυτό σημαίνει να φτιαχτούν απεργιακές επιτροπές που να οργανώσουν σε κάθε σύλλογο σε κάθε πόλη και σε κάθε γειτονιά την επιτυχία της απεργίας. Και να μην σταματήσουμε εκεί. Εκτός από την επιτυχία της 24ωρης βάζουμε και την προοπτική της συνέχειας. Του επόμενου απεργιακού βήματος που πρέπει να ακολουθήσει. Αυτό σημαίνει κλιμάκωση με τριήμερες και πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες.

Παράλληλα έχουμε να δώσουμε τη μάχη για την εγγραφή των παιδιών των προσφύγων στα σχολεία. Οι αποφάσεις της ΔΟΕ για να υλοποιηθούν απαιτούν τη δράση των μάχιμων εκπαιδευτικών σε κάθε σύλλογο. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να απλώσει τα “κέντρα φιλοξενίας” στην περιφέρεια δημιουργεί νέα δεδομένα σε αυτή την προσπάθεια. Από τη δική μας πλευρά θα πρέπει να εντείνουμε τη δράση μας σε αυτό το επίπεδο. Οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι σε κάθε πόλη και γειτονιά, είναι καλοδεχούμενοι και σε κάθε σχολείο. Είναι μια μάχη δεμένη με την διεκδίκηση των προσλήψεων και της χρηματοδότησης και η απεργιακή προοπτική που ανοίγεται μπροστά μας είναι ο καλύτερος τρόπος για να τα κερδίσουμε”.

Αντιφασιστικό τριήμερο 17-18-19 Σεπτέμβρη

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Οι εξελίξεις στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ δεν αφήνουν περιθώρια εφησυχασμού για την φασιστική απειλή. Στην Αυστρία η ακροδεξιά κέρδισε επανάληψη των προεδρικών εκλογών και απειλεί να τις κερδίσει. Στη Γερμανία το κόμμα Εναλλακτική για την Γερμανία συνεργάζεται με το ισλαμοφοβικό PEGIDA και κλιμακώνονται οι επιθέσεις κατά μουσουλμάνων.

Οι πολιτικές της ρατσιστικής Ευρώπης-φρούριο, της λιτότητας, των μνημονίων και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, με τα κλειστά σύνορα, τους φράχτες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και την συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας στρώνουν το δρόμο στους φασίστες της ακροδεξιάς.

Οι ναυτεργάτες στην περσινή επέτειο της δολοφονίας του Φύσσα

Η Χρυσή Αυγή επιχειρεί να εμφανίσει τη δίκη σαν παρελθόν και τον εαυτό της σαν νόμιμο πολιτικό κόμμα υπό δίωξη. Δεν θα τους αφήσουμε! Η συνέχιση της δίκης και η καταδίκη τους ως ναζιστική εγκληματική οργάνωση δολοφόνων ανοίγει το δρόμο για να μπει φραγμός στην άνοδο των φασιστών στην Ελλάδα και την Ευρώ-

πη. Γι αυτό και έχει σημασία να στηριχτεί μαζικά από όλους τους φορείς, συνδικάτα, συλλογικότητες, κινήσεις, το τριήμερο κινητοποιήσεων 17-18-19 Σεπτέμβρη στα τρία χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Ταυτόχρονα χρειάζεται να συγκρουστούμε με τις ρατσιστικές πολιτικές δυναμώνοντας το κίνη-

μα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Να αντισταθούμε στις κατασταλτικές πολιτικές κυβέρνησης, ΕΛΑΣ και Δημάρχων κατά των καταλήψεων στέγης, παλεύοντας για ανοικτές πόλεις για την υποδοχή τους και ανοιχτά σύνορα για την ελεύθερη μετακίνηση τους, διεκδικώντας δικαίωμα στη δουλειά, στην παιδεία και την υγεία για τους πρόσφυγες και τα παιδιά τους.

Με την Διεθνή Συνάντηση και την Πανελλαδική Συνέλευση στο Κλειστό Γήπεδο Μπάσκετ του Ρούφ στην Αθήνα στις 15-16 Οκτώβρη κάνουμε βήματα για την κλιμάκωση και τον συντονισμό των αγώνων ενάντια στην φασιστική απειλή και τις ρατσιστικές εκστρατείες που τους ανοίγουν το δρόμο”.

Διεθνής Συνάντηση 15-16 Οκτώβρη

Στις 15 και 16 Οκτώβρη θα πραγματοποιηθεί η **Διεθνής Συνάντηση κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού και η Πανελλαδική Συνέλευση που καλεί η ΚΕΕΡΦΑ στην Αθήνας στις εγκαταστάσεις του κλειστού γηπέδου μπάσκετ στο Ρουφ**.

Πρόκειται για ένα από τα σημαντικότερα πανευρωπαϊκά αντιφασιστικά και αντιρατσιστικά γεγονότα που έχει ως σκοπό την ανταλλαγή εμπειριών και απόψεων και φυσικά την προσπάθεια κοινού συντονισμού και δράσης των κινημάτων σε όλη την Ευρώπη. Στην συνάντηση έχουν ήδη δηλώσει συμμετοχή και θα βρεθούν εκπρόσωποι κινημάτων από **Βρετανία, Σκωτία, Ιρλανδία, Γερμανία, Γαλλία, Αυστρία, Ολλανδία, Πολωνία, Κύπρο, Τουρκία, Καταλονία**.

Η Πρωτοβουλία αυτή έρχεται σαν αποτέλεσμα και σαν συνέχεια των πολιτικών εξελίξεων και των μαχών όλης της προηγούμενης χρονιάς. Εκατομύρια άνθρωποι σε όλη την Ευρώπη με τη δράση τους ταρακούνησαν τα θεμέλια της ρατσιστικής πολιτικής της Ευρώπης-φρούριο, των κλειστών συνόρων, των φραχτών, των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις απάντησαν με την εφαρμογή της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας. Παίζουν το χαρτί του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας για να αποπροσανατολίσουν από τις πολιτικές λιτότητας και τις πολεμικές τους επεμβάσεις στη Μ. Ανατολή, την Αφρική και την Ασία.

Αυτές οι πολιτικές δίνουν ώθηση στα νεοναζιστικά, ξενοφοβικά και ακροδεξιά κόμματα, από τη Χρυσή Αυγή μέχρι το Εθνικό Μέτωπο της Λεπέν στη Γαλλία, το UKIP στη Βρετανία, την Εναλλακτική για την Γερμανία, την ακροδεξιά στην Αυστρία. Είναι επείγουσα η ανάγκη πανευρωπαϊκού συντονισμένου αγώνα.

Ήδη πριν την από την Διεθνή Συνάντηση της Αθήνας στις 3 Σεπτέβρη στο Βερολίνο θα έχει πραγματοποιηθεί η μεγάλη πανεθνική διαδήλωση της νεοϊδρυθείσας κίνησης “Ξεσηκωθείτε ενάντια στο ρατσισμό”. Στις 8-9 Οκτώβρη θα πραγματοποιηθεί συνδιάσκεψη της Πρωτοβουλίας “Stand up against racism” στη Βρετανία.

Και στην Ελλάδα απέναντι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που προωθεί τα νέα μνημόνια πλάι στα παλιά, με το ασφαλιστικό-σφαγείο, τις ιδιωτικοποιήσεις και την στήριξη της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ με τον Ερντογάν, ο μόνος δρόμος είναι η κοινή πάλη όλων των κινημάτων ενάντια πολιτικές της φτώχειας και του ρατσισμού οι οποίες αφήνουν τα περιθώρια δημαγωγίας στους φασίστες.

Το πρόγραμμα της μεγάλης αυτής συνάντησης θα περιλαμβάνει δυο συζητήσεις το **Σάββατο 15/10** από τις 3μμ μέχρι τις 9μμ, με θέματα **“Το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες. Ανοιχτά σύνορα-ανοιχτές πόλεις”** και **“Η αντίσταση στο νεοναζισμό στην Ευρώπη και η καμπάνια για τη δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής”** και την κεντρική συζήτηση της **Κυριακής 16/10** από τις 11πμ μέχρι τις 3μμ με θέμα **“Η 18 Μάρτη και το διεθνές κίνημα ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό”**.

Συναυλία 18/9

“3 χρόνια μετά την δολοφονία του Killah P, το φεστιβάλ επιστρέφει στον τόπο που ανήκει. Τον Πειραιά μας”, ανακοίνωσαν οι φίλοι του Παύλου Φύσσα που οργανώνουν στις 18 Σεπτέμβρη το μεγάλο χιπ-χοπ φεστιβάλ Rap Monsters στη μνήμη του φίλου τους.

Το Rap Monsters ήταν το φεστιβάλ που διοργάνωναν ο Παύλος Φύσσας και η παρέα του με βάση την χιπ-χοπ μουσική. Πέρσι δυο χρόνια μετά τη δολοφονία του, το Rap Monsters οργανώθηκε στον χώρο του σκοπευτηρίου της Καισαριανής συνδέοντας την αντίσταση του παρελθόντος με τον αντιφασιστικό αγώνα σήμερα. Χιλιάδες κόσμου, κυρίως νεολαία βρέθηκαν στο σκοπευτήριο της Καισαριανής για να τιμήσουν την μνήμη του Παύλου και να στείλουν το μήνυμα πως το αντιφασιστικό κίνημα συνεχίζει μέχρι να στείλει τους φασίστες στους υπνόμους της ιστορίας.

Φέτος οι φίλοι και η οικογένεια του Παύλου αποφάσισαν να μεταφέρουν το φεστιβάλ στις γειτονιές του Killah P στον Πειραιά στις 18 Σεπτέμβρη, τρία χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου από τους αμετανόητους ναζίδες της Χ.Α. Μαζί με τις κινητοποιήσεις που ετοιμάζονται από την πλευρά του αντιφασιστικού κινήματος στις 17 Σεπτέμβρη στο Κερατσίνι αλλά και τη Δευτέρα 19 Σεπτέμβρη έξω από το Εφετείο στη λεωφόρο Αλεξάνδρας στέλνουμε για άλλη μία φορά το μήνυμα πως η φασιστική απειλή δεν θα περάσει και οι φασίστες θα ξαναμπούν για πάντα στις τρύπες τους.

«Άρθρο 1: «Οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και παραμένουν ελεύθεροι και έχουν ίσα δικαιώματα.»

Το παραπάνω απόσπασμα είναι από την Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη που ψηφίστηκε στη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης στις 25 Αυγούστου του 1789 από τη Συντακτική Συνέλευση, όπως μεταφέρεται στο βιβλίο Ιστορίας της 3ης Δημοτικής.

Ήταν καρπός από τους ποταμούς αίματος που χύθηκαν επί αιώνες από την εποχή του Σπάρτακου μέχρι τις αστικές επαναστάσεις, ώστε σήμερα τα Συντάγματα στις περισσότερες χώρες του πλανήτη να περιλαμβάνουν αυτά τα λόγια, ότι όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και έχουν ίσα δικαιώματα και ότι κανένα άτομο δεν μπορεί να ασκήσει εξουσία που δεν απορρέει από το λαό. Αλλά αυτά ήταν λόγια.

Στην πράξη, η υπεράσπιση της ελευθερίας της ιδιοκτησίας, γι αυτούς που κατείχαν τα μέσα παραγωγής, μετατράπηκε στο Δούρειο Ίππο με τον οποίο η αστική τάξη κατάφερε να επιβληθεί πάνω στις υπόλοιπες τάξεις που συνέχισαν να μην έχουν τίποτα. Νέοι ποταμοί αίματος έχουν χυθεί, από τις ευρωπαϊκές επαναστάσεις του 1848 μέχρι τις μέρες μας, στους ασταμάτητους αγώνες της εργατικής τάξης να πετύχει τη δική της χειραφέτηση. Η εργατική τάξη ήταν αναγκασμένη να συνεχίσει να παλεύει για αυτά που πάλεψαν οι παππούδες της. Η ελευθερία της περιουσίας στην «ελευθερία» να διαλέγει το αφεντικό στο οποίο θα πούλαγε την εργατική της δύναμη.

Ακόμη χειρότερα, σε όλες τις χώρες του πλανήτη όλον αυτόν τον τελευταίο ενάμισι αιώνα οι αστικές τάξεις δεν είχαν κανένα πρόβλημα να επιβάλουν στυγνές δικτατορίες, επικαλούμενες συνήθως το «εθνικό συμφέρον» είτε για να διεξάγουν ένα πόλεμο, είτε για να λύσουν μεταξύ τους ενδοαστικές αντιθέσεις, είτε κυρίως για να τσακίσουν την εργατική τάξη και τους καταπιεσμένους, όταν ένοιωθαν ότι η οικονομική και πολιτική τους κυριαρχία απειλείται – ενίοτε και για όλους αυτούς τους λόγους μαζί.

Η στάση του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος απέναντι στις δικτατορίες ήταν, από την εποχή του Μαρξ κιόλας, απόλυτα ξεκάθαρη. Στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος και μέχρι την ανατροπή του από την εργατική τάξη, οι επαναστάτες στηρίζουν και συμμετέχουν ενεργά σε όλους τους αγώνες που στόχο έχουν να βελτιώσουν τη θέση της εργατικής τάξης.

Όπως το καλύτερο μεροκάματο, το δικαίωμα στη δουλειά, οι λιγότερες ώρες εργασίας, βελτιώνουν

Καμιά ελευθερία για τους εχθρούς της ελευθερίας

τους υλικούς όρους για τον κάθε εργάτη ξεχωριστά και την εργατική τάξη σαν σύνολο να συγκρουστεί με τους καπιταλιστές ενώ ταυτόχρονα την κάνουν να συνειδητοποιήσει τη δύναμη που έχει να πετυχαίνει νίκες απέναντι στο κυρίαρχο σύστημα. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, η δράση μέσα σε ένα καθεστώς αστικής δημοκρατίας δίνει τα περιθώρια στην εργατική τάξη και τα πρωτοπόρα της τμήματα να οργανωθούν, να αποκτήσουν πολιτική εμπειρία, να προωθήσουν τις ιδέες τους, χωρίς να έχουν να αντιμετωπίσουν τον άμεσο κίνδυνο του θανάτου, της φυλακής, της εξορίας και όλων των υπόλοιπων μέσων που αδιάστακτα έχουν χρησιμοποιήσει στο πέρασμα της Ιστορίας οι άρχουσες τάξεις.

Επανάσταση

Έτσι, το καλοκαίρι του 1917, οι μπολσεβίκοι υπερασπίστηκαν τη δημοκρατία που είχε προκύψει από την επανάσταση του Φλεβάρη του 1917 στη Ρωσία, σώζοντας την επανάσταση και το λαό από τη σφαγή αλλά και δημιουργώντας έτσι τους όρους ώστε λίγους μήνες αργότερα, με την επανάσταση του Οκτώβρη του 1917, η αστική τάξη να χάσει την εξουσία και αυτή να περάσει στα συμβούλια των εργατών, των αγροτών και των φαντάρων, εγκαθιδρύοντας την εργατική δημοκρατία που τόσο γλαφυρά έχει περιγράψει ο Αμερικάνος δημοσιογράφος Τζον Ριντ που βρισκόταν εκεί.

Πολλές φορές δεν χρειάζονται καν τα επαναστατικά κόμματα για να υποδείξουν στην εργατική τάξη ότι πρέπει να συγκρουστεί με ένα πρα-

ξικόπημα υποκινούμενο από κάποιο μέρος ή το σύνολο του στρατού και της αστικής τάξης, όπως για παράδειγμα συνέβη με την απόπειρα πραξικοπήματος πριν από λίγες βδομάδες στην Τουρκία.

Οι εργάτες της Τουρκίας, παρά τις μικρές ή μεγάλες πολιτικές τους διαφορές, από το HDP το ριζοσπαστικό κόμμα των Κούρδων και της Αριστεράς μέχρι το AKP το κόμμα του Ερντογάν και άλλα κομμάτα, έχοντας βιώσει την πικρή πείρα των προηγούμενων πραξικοπημάτων, βγήκαν μαζικά στους δρόμους και στις γέφυρες του Βοσπόρου και έφραξαν το δρόμο στα τανκς με τα κορμιά τους, αφήνοντας πίσω εκατοντάδες νεκρούς.

Με το ίδιο ακριβώς πάθος σε όλους τους τόπους και χρόνους η εργατική τάξη και οι κομμουνιστές διεκδίκησαν την παραδειγματική τιμωρία των επίδοξων πραξικοπηματιών. Αφενός μεν για να αφαιρέσουν τη δυνατότητα στους ίδιους να επαναλάβουν στο μέλλον μια επόμενη απόπειρα, αφετέρου δε για να στείλουν σαφές μήνυμα σε άλλους, επόμενους, που θα προσπαθήσουν να επιχειρήσουν και αυτοί πραξικόπημα (ή να εκμεταλλευτούν πολιτικά την ήττα των πραξικοπηματιών προς όφελός τους όπως ο Ερντογάν) ότι υπάρχει κι άλλος παίκτης στο παιχνίδι, η εργατική τάξη και ο κυρίαρχος λαός.

Έτσι, πριν από σαράντα-δύο χρόνια οι δρόμοι της Ελλάδας δονούνταν από το σύνθημα «Δώστε τη Χούντα στο λαό» και «Οι προδότες στο Γουδί». Κάτω από αυτήν την πίεση ο Καραμανλής, που διαπραγματευόταν με τους χουντικούς, αναγ-

κάστηκε να πει το γνωστό «όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια». Και ακόμα και αν το μεγαλύτερο μέρος του μηχανισμού των πραξικοπημάτων δεν τιμωρήθηκε ποτέ για τα φριχτά του εγκλήματα, στην Ελλάδα σε εκείνο το κίνημα οφείλουμε ότι διανύουμε την μακρότερη περίοδο της ιστορίας της, χωρίς απόπειρες πραξικόπηματος.

Φασίστες

Αλλά αυτά τα πράγματα δεν κερδίζονται εφάπαξ. Πριν λίγες μέρες ανήμερα της 4ης Αυγούστου, της επετείου του πραξικοπήματος του Μεταξά το 1936, ο ναζί βουλευτής της Χρυσής Αυγής ευχήθηκε «χρόνια πολλά» μέσα στο Κοινοβούλιο, δηλώνοντας εμμέσως πλην σαφώς ότι στόχος τους είναι η κατάλυση της αστικής δημοκρατίας και ό, τι δικαιώματα αυτή περιλαμβάνει, βάζοντας προφανώς στη θέση του «Αρχηγού» Μεταξά τον «Αρχηγό», «φύρερ» της Χρυσής Αυγής Μιχαλιόλακο.

Η μόνη απάντηση στον Παναγιώταρο και τον κάθε Παναγιώταρο δεν μπορεί παρά να είναι αυτή: Καμιά ελευθερία στους εχθρούς της ελευθερίας. Και αν αυτό ισχύει μια φορά για τους κάθε είδους επίδοξους πραξικοπηματίες ισχύει δέκα φορές για τα φασιστικά κόμματα που ξανακάνουν την εμφάνισή τους στην Ελλάδα και σε όλην την Ευρώπη.

Γιατί ο φασισμός δεν είναι απλά ένα καταπιεστικό καθεστώς, ούτε καν μια στυγνή δικτατορία. Όπως έχει, από την δεκαετία του '30 κιόλας, αναλύσει ο Τρότσκι, ο φασισμός δεν είναι ίδιος με τις άλλες μορφές αστικής αντίδρασης. Είναι

ένα αντεπαναστατικό αντιδραστικό κίνημα που ξεκινάει από την τρομοκρατία στους δρόμους με στόχο την ενεργή κινητοποίηση του πιο καθυστερημένου πολιτικά κομματιού της κοινωνίας (των χτυπημένων από την κρίση μικροαστών, των λούμπεν, των ανέργων κλπ) για να αποτελέσει στη συνέχεια το πιο ισχυρό εργαλείο της αστικής τάξης απέναντι στον κίνδυνο να χάσει την εξουσία.

Οι εκατοντάδες δολοφονικές επιθέσεις της Χ.Α. ενάντια σε μετανάστες και αριστερούς με κορυφώσεις τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν και του Παύλου Φύσσα τα προηγούμενα χρόνια είναι η ζωντανή απόδειξη ότι οι νεοναζί της Χ.Α. δεν είναι κάποιοι γραφικοί που αναπολούν τη χούντα ή απεργάζονται στα μυαλά τους πραξικοπήματα. Είναι αυτοί που προσπαθούν να σπείρουν την τρομοκρατία μέσα στο σήμερα προβαίνοντας σε εγκλήματα ενάντια στους πρόσφυγες, τα σωματεία, την Αριστερά.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι εκεί που πέτυχε να επικρατήσει ο φασισμός, όπως στη ναζιστική Γερμανία, αυτό που ακολούθησε ήταν η κατάλυση κάθε ελευθερίας έκφρασης, Τύπου, τρόπου ζωής, πολιτικής επιλογής, πολιτιστικής έκφρασης, η συνέχιση της ανισότητας και δίπλα σε αυτήν η επιστροφή της ανθρωπότητας στην απόλυτη βαρβαρότητα, το Ολοκαύτωμα και η εξόντωση εκατομμυρίων ανθρώπων για φυλετικούς λόγους.

Τη δεκαετία της μεγαλύτερης οικονομικής ύφεσης το 1930, ο γερμανικός καπιταλισμός έχοντας νιώσει την απειλή του επαναστατικού κινήματος 1918-23 και ελπίζοντας να ρεφάρει την ήττα που υπέστη στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο δεν δίστασε, στηρίζοντας τον Χίτλερ, να κάψει στην πυρά όλα τα δεδομένα που ανέδειξαν ο διαφωτισμός και οι αστικές επαναστάσεις από την ορθολογική σκέψη μέχρι την ελευθερία, ισότητα, αδελφοσύνη.

Σήμερα, δεν έχουμε παρά να αντλήσουμε πολύτιμα διδάγματα από αυτές τις εμπειρίες. Οι όποιες ελευθερίες έχει κατακτήσει το εργατικό κίνημα με τους αγώνες του δεν καλύπτουν και τους φασιστικούς εχθρούς του, είτε πρόκειται για Τούρκους πραξικοπηματίες, είτε για έλληνες φασίστες. Δεν αναγνωρίζουμε «δικαίωμα στο άσυλο» στους μεν ούτε την «ελευθερία του λόγου» στους δε. Κάθε προβολή των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής από τα κανάλια στο όνομα της βουλευτικής τους ιδιότητας είναι κατάχρηση και όχι κατοχύρωση ελεύθερης έκφρασης. Οι θεσμοί του αστικού κράτους (ακόμα και κάτω από «αριστερή» διαχείριση) προσφέρουν απλόχερα την προστασία των «δικαιωμάτων» τους στους φασίστες. Η επαναστατική αριστερά έχει κάθε λόγο να αντιπαλεύει τέτοια φαινόμενα.

Γιώργος Πίπτας

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/8 Δημαρχείο 8.30μμ
Η Γαλλία βγήκε στους δρόμους
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/8
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα
Ομιλήτης: Παντελής Γαβριηλίδης

ΙΛΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8
καφέ Στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Αύγουστος του '44 - Δεν ξεχνάμε
τα μπλόκα
Ομιλήτρια: Βικτώρια Ταγάρα

ΑΠΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ
Η πολλαπλή αποτυχία
του νεοφιλελευθερισμού
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 καφέ Γαρδένια 7.30μμ
Η πολλαπλή αποτυχία
του νεοφιλελευθερισμού
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 καφέ Εμιγκρέ 7.30μμ
Λένιν, Λούκατς, Γκράμσι:
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7.30μμ
Λένιν, Λούκατς, Γκράμσι: Τάξη και τα-
ξική συνείδηση
Ομιλήτης: Πάνος Γαραντζιώτης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 18/8
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Κράτος και επανάσταση

Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου
• ΠΕΜΠΤΗ 25/8
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Λένιν, Λούκατς, Γκράμσι:
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 καφέ Κρίκος (Γενναίου
Κολοκοτρώνη 43) 7.30μμ
Λένιν, Λούκατς, Γκράμσι:
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 καφέ 1968
(στοά Βενιζέλου & Αγ. Πάντων) 7.30μμ
Η κληρονομιά του ευρακομμουνισμού
και η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ
Ομιλήτης: Νικήφόρος Παπαδόπουλος

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8
καφέ White Rabbit (υπόγειο) 7.30μμ
Μέση Ανατολή- αντίσταση
στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Οι επόμενες μάχες και η οργάνωση τους
Ομιλήτης: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτης: Γιώργος Πελεκούδας

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8
Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Η πάλη ενάντια στην
ισλαμοφοβία σήμερα
Ομιλήτρια: Άννα Μαράκη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 18/8
στοά Σάρκα (Α' κτίριο, Β' ορ.) 7.30μμ
Λένιν, Λούκατς, Γκράμσι:
Τάξη και ταξική συνείδηση
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8
στοά Σάρκα (Α' κτίριο, Β' ορ.) 7.30μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8
Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Οι επόμενες μάχες και η οργάνωση τους
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 Θόλος 7.30μμ
Οι επόμενες μάχες και η οργάνωση τους
Ομιλήτης: Γιάννης Σουμπάσης

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 18/8 καφέ Τσίου 7.30μμ
Οι επόμενες μάχες και η οργάνωση τους
Ομιλήτρια: Μαριλού Νταούλη

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/8
χάνι του Χατζηρετζέπ 8.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτης: Παντελής Αποστολίδης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/8
καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Άνοιξη) 7μμ
Οι πρόσφυγες της Αραβικής Άνοιξης
Ομιλήτρια: Λάρα Ουνούκ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/8

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρν», πεζόδρομος Εθν. Αντί-
στασης 7μμ
ΙΛΙΟΝ Σκλαβενίτης 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ. Αγγέλου 7μμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 6μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 7μμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 6μμ
ΒΟΛΟΣ Ερμού κ Τόπαλη 6μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 7μμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου & Τσιμισκή 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/8

ΞΕΑΡΧΕΙΑ λαϊκή 10.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 11πμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody's πλατεία 7μμ

Τα βιβλία είναι όπλα

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέρνης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφώως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikio@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ)
τηλ. 2105247584 www.marxistiko.gr

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας

τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον

ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο. Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιπουρική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι. Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί

να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα _____

_____

Διεύθυνση _____

_____

Πόλη _____

Τηλέφωνο _____

Σωματείο - Σύλλογος _____

_____

ΑΙΓΥΠΤΟΣ **Λεύτερη η Μαχιενούρ**

Ελεύθεροι μετά από 15 μήνες στις φυλακές του Σίσι αφέθηκαν οι σύντροφοι Μαχιενούρ Αλ Μάσρι και Γιούσεφ Σααμπάν, μέλη της αδερφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Αίγυπτο “Επαναστάτες Σοσιαλιστές”.

Η φυλάκιση των δύο ακτιβιστών είχε προκαλέσει μεγάλες αντιδράσεις τόσο στην ίδια την Αίγυπτο όσο και διεθνώς. Τόσο η Μαχιενούρ όσο κι ο Γιούσεφ έπαιξαν σπουδαίο ρόλο στην επανάσταση που γκρέμισε τη δικτατορία του Μουμπάρακ το 2011, βοηθώντας στην οργάνωση των διαδηλώσεων στην Αλεξάνδρεια ενάντια στην αστυνομική βαρβαρότητα.

Μάλιστα τον καιρό που ήταν στη φυλακή, η Μαχιενούρ είχε τιμηθεί με το διεθνές βραβείο **Ludovic Trarieux**. Το βραβείο αυτό απονέμεται σε έναν δικηγόρο κάθε χρόνο για την προσφορά του στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Μαζί με δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές κι αγωνίστριες, η Μαχιενούρ κι ο Γιούσεφ έζησαν από πρώτο χέρι τις απάνθρωπες συνθήκες των φυλακών της Αιγύπτου, μετά το τεράστιο κύμα καταστολής που εξαπέλυσε η αντεπανάσταση της οποίας ηγήθηκε ο Σίσι το 2013 κι έζησαν πάνω από ένα χρόνο κλεισμένοι στα βρώμικα κελιά, μέσα σε αφόρητη ζέστη, με έλλειψη νερού κι ανεπαρκή ιατρική περίθαλψη.

Την απελευθέρωσή τους χαιρέτησε ο **Τάχερ Μοχτάρ**, μέλος του συνδικάτου των γιατρών και αγωνιστής για τα δικαιώματα των κρατουμένων. Κι ο Τάχερ ήταν στη φυλακή μέχρι πρότινος. Αφέθηκε με εγγύηση μόλις την περασμένη βδομάδα. Ο ίδιος και οι συγγάτοικοί του συνελήφθησαν μετά από εισβολή της αστυνομίας στο σπίτι τους τον Γενάρη του 2016, με την κατηγορία ότι σχεδίαζαν διαμαρτυρίες κατά τις χούντας του Σίσι, στην επέτειο της

Η Μαχιενούρ και ο Γιούσεφ πνίγονται στις αγκαλιές των συντρόφων τους τη στιγμή της αποφυλάκισής τους

επανάστασης του 2011. Κατά την έφοδο στο σπίτι δεν παρέλειψαν να κατασχέσουν την έκθεση που ετοίμαζε ο Τάχερ σχετικά με την κατάσταση στις αιγυπτιακές φυλακές και ιδιαίτερα με το ζήτημα της μηδαμινής ιατρικής φροντίδας των κρατουμένων.

Χιλιάδες φυλακισμένοι

Την ίδια στιγμή χιλιάδες είναι οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που παραμένουν στη φυλακή, πολλοί χωρίς καν να τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες.

Την ερχόμενη Τρίτη αναμένουν να μάθουν τις ποινές τους οι φυλακισμένοι συνδικαλιστές των ναυπηγείων της Αλεξάνδρειας. Οι συνδικαλιστές συνελήφθησαν τον Μάιο με την κατηγορία της “υποκίνησης απεργίας”. Ήδη γίνεται κάλεσμα διεθνώς για ψηφίσματα συμπαράστασης από συνδικάτα και φορείς.

Εκατοντάδες συνελήφθησαν πριν λίγο καιρό, κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων ενάντια στην πώληση των νησιών Τιράν και Σαναφίρ στη Σαουδική Αραβία. Μεταξύ τους και ο σύντροφος **Χαϊθάμ Μοχαμενταίν**, δικηγόρος και μέλος των Επαναστα-

τών Σοσιαλιστών, μπροστάρης στη μάχη να συνδεθούν οι διαμαρτυρίες για την πώληση των νησιών με τον αγώνα ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Η χούντα του Σίσι δεν πουλάει μόνο τα νησάκια. Έχουν βάλει μπρος τη διαδικασία ξεπουλήματος των δημοσίων υπηρεσιών, των κρατικών βιομηχανικών και γεωργικών υποδομών της Αιγύπτου σε επενδυτές από τον Κόλπο και αλλού.

Αυτό λοιπόν είναι το καθεστώς που αποτελεί έναν από τους καλύτερους συμμάχους της κυβέρνησης Τσίπρα. Ο Τσίπρας και ο Σίσι δηλώνουν υπερήφανοι για τις σφιχτές σχέσεις των δύο κυβερνήσεων και για το χτίσιμο του άξονα Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ - Αιγύπτου.

Κι αν σε σχέση με τα ξεπουλήματα και τις ιδιωτικοποιήσεις φαίνεται να βαδίζουν στην ίδια ρότα, αλήθεια τι έχουν να πουν οι της ελληνικής κυβέρνησης για τα όργια των χουνταίων συμμάχων τους απέναντι σε όσους αντιστέκονται;

Ο αγώνας με τους αιγύπτιους συντρόφους είναι κοινός. Αγώνας για δημοκρατικά δικαιώματα, αγώνας ενάντια στα ξεπουλήματα.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΤΟΥΡΚΙΑ “**Αντισταθήκαμε στο πραξικόπημα**”

*Η αδερφή εφημερίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στην Τουρκία, **Sosyalist Isci** (Σοσιαλιστής Εργάτης) μίλησε με τον **Χασάν Φεχμί** έναν επαναστάτη σοσιαλιστή που ήταν μεταξύ των ανθρώπων που διαδήλωσαν ενάντια στην απόπειρα πραξικοπήματος στην πόλη **Τεκιρντάγκ** τη νύχτα της 15ης Ιουλίου.*

Γιατί ήσουν στους δρόμους στις 15 Ιουλίου;

Ήταν περίπου 22:30 το βράδυ όταν ακούσαμε ότι οι στρατιώτες που μπλοκάρουν τη γέφυρα στο Βόσπορο στην Κωνσταντινούπολη ισχυρίζονται ότι κατέλαβαν τη διοίκηση της χώρας και ότι όλοι πρέπει να μείνουν στα σπίτια τους. Εμείς αμέσως πήγαμε στην πλατεία της πόλης μας.

Σε εκείνη τη φάση ακόμα δεν ήταν σαφές ποιος έκανε το πραξικόπημα και κανείς δεν έπαιρνε την πρωτοβουλία να καλέσει σε διαδήλωση εναντίον του. Πήραμε εμείς την πρωτοβουλία. Ήμασταν σε θέση να το κάνουμε αυτό αφού από το πραξικόπημα της 28ης Φεβρουαρίου του 1997 μέχρι και σήμερα, είχαμε αντιτεθεί σε οποιαδήποτε απόπειρα πραξικοπήματος και милитарισμού. Ήμασταν μέρος του κινήματος «Darbelere Kar 70 milyon Ad m» (70 εκατομμύρια βήματα κατά των πραξικοπημάτων). Έχουμε μεγαλώσει με στρατιωτικές χούντες και ξέρουμε πολύ καλά τα καταστροφικά τους αποτελέσματα. Γι’ αυτό και δεν διστάσαμε να βγούμε έξω και να διαδηλώσουμε κατά της απόπειρας πραξικοπήματος.

Ποια ήταν η αντίδραση των ανθρώπων στο κάλεσμά σας να διαδηλώσουν;

Ο πρώτος που αντέδρασε θετικά στο κάλεσμα μας στην πόλη της Τεκιρντάκ ήταν τα μέλη της πλατφόρμας “Suriyeli M lteciler Karde imizdir” (Οι πρόσφυγες από τη Συρία είναι αδέρφια μας). Αυτό μας έδειξε για άλλη μια φορά τη σημασία της συνένωσης των αγώνων.

Ρομά ήταν επίσης μαζί μας και διαδήλωναν. Ήμασταν μόνο 25-30 άτομα, όταν είδαμε ότι ένα στρατιωτικό όχημα πήγαινε στο κυβερνείο κι αρχίσαμε να φωνάζουμε το σύνθημα “σταματήστε τους πραξικοπηματίες”. Φωνάζουμε αυτό το σύνθημα για χρόνια και εκείνη τη στιγμή ένιωσα ότι το ίδιο το σύνθημα ήταν που έτρεχε στο κυβερνείο για να σταματήσει το στρατιωτικό όχημα.

Λίγο μετά ήταν εκατοντάδες οι άνθρωποι που είχαν συγκεντρωθεί στην πλατεία φωνάζοντας “οι πραξικοπηματίες να τσακιστούν”.

Από εκείνο το βράδυ υπάρχουν πολλήs εικασίες σχετικά με τους ανθρώπους που ήταν στο δρόμο. Εσύ τι νομίζεις;

Το να κρίνεις ανθρώπους που βγήκαν στους δρόμους για να σταματήσουν ένα στρατιωτικό πραξικόπημα οπλισμένο με άρματα μάχης και μαχητικά αεροσκάφη F16, από το τί φορούν, ή από τα (θρησκευτικά) συνθήματά τους, δίνει την εντύπωση ότι δυστυχώς, πολλοί στην αριστερά δεν ήταν σε θέση να κατανοήσουν τα μαθήματα που έχουν δώσει τόσες πολλές εξεγέρσεις και επαναστάσεις στην ιστορία της ανθρωπότητας. Σε κάθε μαζική κοινωνική έκρηξη σαν κι αυτή, θα ακούσεις συνθήματα που μπορεί να μην συμβαδίζουν με τις απόψεις σου.

Οι άνθρωποι που διαδήλωναν κατά της κατεδάφισής του πάρκου Gezi πριν από τρία χρόνια θα πρέπει να έχουν σεβαστεί αυτούς που αντιστάθηκαν ενάντια στα τανκς και θα έπρεπε να έχουν ενώσει τις δυνάμεις τους μαζί τους.

Γιατί ήταν σημαντικό να αναταχθούμε στο πραξικόπημα;

Θα πρέπει να γνωρίζουμε τη διαφορά ανάμεσα σε ένα στρατιωτικό πραξικόπημα και κάθε δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση, ακόμη και αν έχει αυταρχικές τάσεις. Για τους σοσιαλιστές ο μόνος δρόμος είναι να ενωθούμε με τις μάζες στους δρόμους και να κερδίσουμε τη βάση του ΑΚΡ.

Δεν θα πρέπει μόνο να διδάξουμε τους ανθρώπους που αντιστέκονται, αλλά πρώτα απ’ όλα θα πρέπει να μάθουμε από αυτούς. Εμείς δεν καταφέραμε να καταρρίψουμε το μύθο του αήττητου του στρατού παρά τις δεκαετίες προπαγάνδας. Οι μάζες έμαθαν αυτό το μάθημα μέσα σε μια νύχτα, από τη δική τους δράση.

Σίγουρα θα είμαι περήφανος για τα επόμενα χρόνια να είμαι μέλος του DSIP (αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Τουρκία) το οποίο ήταν το μόνο αριστερό κόμμα που αντιστάθηκε ενεργά στο πραξικόπημα εκείνη τη νύχτα και δεν δίστασε να αγωνιστεί μαζί με το λαό.

“**Να διατηρήσουμε την ελπίδα μας**”

Ενάμιση χρόνος πέρασε μέσα στη φυλακή. Πέρασε γρήγορα. Όχι επειδή η φυλακή είναι κάτι εύκολο, ούτε επειδή ήμουν τυχερή. Πέρασε γρήγορα επειδή είχα στο πλευρό μου την οικογένεια μου και τους αγαπημένους μου φίλους και συντρόφους. Το μέγεθος της αδικίας που αντιμετωπίσαμε όλων των ειδών οι φυλακισμένοι, είτε ποινικοί είτε πολιτικοί, δυναμώνει μέσα μας την ιδέα ότι χρειαζόμαστε έναν κόσμο αλληλεγγύης για να ζήσουμε.

Αυτό το λυσασμένο κράτος που μανιασμένα τρώει τα παιδιά μας προκειμένου να προστατέψει τα συμφέροντά του, δεν μπορεί να συνεχίζει να ελέγχει τη χώρα. Ένα χρόνο μετά ο αριθμός των κρατούμενων αυξήθηκε. Όλα άλλαξαν. Το κόστος ζωής έγινε ακόμα ακριβότερο και οι τιμές των προϊόντων δεκαπλασιάστηκαν. Αισθανόμαστε πλέον ξένοι κι όχι αιγύπτιοι πολίτες. Το νόμισμα χάνει

την αξία του απέναντι στο δολάριο και το καθεστώς αυνατίζει σε διεθνές επίπεδο αλλά απέναντι στους φτωχούς της Αιγύπτου, τους δικούς μας ανθρώπους, δείχνει πυγμή.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να μας τρομοκρατήσει, να μας κάνει να χάσουμε κάθε ελπίδα. Αλλά είμαστε αποφασισμένοι να μείνουμε δυνατοί, να μην τους φοβηθούμε και να διατηρήσουμε την ελπίδα μας.

Πρέπει να αντισταθούμε γιατί ο λαός μας αξίζει μια καλύτερη ζωή. Το τίμημα μπορεί να είναι μεγάλο αλλά δεν υπάρχει άλλος δρόμος παρά να το πληρώσουμε για να κερδίσουμε την ελευθερία μας, και θα δούμε τα ονόματά μας γραμμένα στις στήλες της Ελευθερίας.

μήνυμα της Μαχιενούρ Αλ Μασρι αμέσως μετά την απελευθέρωσή της (μετάφραση Λαμί Αττάρ)

Στους δρόμους του Κυπριακού Βορρά

Τις τελευταίες εβδομάδες γίναμε μάρτυρες δυναμικών κινητοποιήσεων της Τουρκοκυπριακής νεολαίας. Οι διαδηλώσεις οργανώνονται γύρω από το σλόγκαν “Reddediyoruz” (“Απορρίπτουμε”). Στο στόχα-στρο αυτού του κινήματος μπήκε η συμφωνία για τη δημιουργία ενός αποκαλούμενου Γραφείου Συντονισμού Νεολαίας και Αθλητισμού με την Τουρκία. Στην ουσία είναι η τελευταία σε μια σειρά από προσπάθειες της πολιτικής Ερτογάν, κατά κύριο λόγο, και της Τουρκίας να αφομοιώσουν τη Τουρκοκυπριακή κοινωνία. Για να πάρουμε μια καλύτερη εικόνα για το τι πραγματικά συμβαίνει με το κίνημα αυτό και το τι ζητάνε, μιλήσαμε με τον ακτιβιστή του κινήματος **Mustafa Kele zade**. Ο Mustafa είναι μέλος της πολιτιστικής κίνησης Baraka και της πολιτικής κίνησης “Ανεξάρτητος Δρόμος”.

Διαδήλωση της κίνησης “Reddediyoruz” στη Λευκωσία στις 4 Αυγούστου.

Μπορείς να μας δώσεις μια εικόνα για το πως έδρασε και αναπτύχθηκε αυτό το κίνημα;

Είναι σημαντικό να κρατήσουμε στο μυαλό μας πως το κίνημα αποτελείται κυρίως από νέους. Για παράδειγμα η πρώτη εκδήλωση του κινήματος ήταν μια διαδήλωση με ποδήλατα. Σε αυτή συμμετείχαν 200-300 άτομα. Αυτός ο κόσμος ηλικιακά ήταν μεταξύ 15 και 25 χρονών. Ακολούθησε η διανυκτέρευση έξω από τη Βουλή το σαββατοκύριακο που προηγήθηκε της ψήφισης του νομοσχεδίου. Έγινε κάλεσμα για μαζική συμμετοχή για τη Δευτέρα μέσα από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Τη δεύτερα ο βουλευτής του TDP (Κόμμα Κοινοτικής Δημοκρατίας) έκανε μια οκτάωρη (!) ομιλία στη Βουλή. Την ώρα που μιλούσε έξω γίνονταν ο χαμός με τα συνθήματα μας και τα ταμπόurla μας. Μετά τις 5 όταν σχόλασε ο κόσμος άρχισε να μαζεύεται. Μέχρι τις 10 υπήρχε περίπου 2000 κόσμος. Στις 11 ο πρόεδρος Ακιντζί κάλεσε για αναβολή. Παρά το κάλεσμα οι κυβερνώντες προχώρησαν με τη ψήφιση του νομοσχεδίου τις πρώτες πρωινές ώρες της Τρίτης.

Μετά από αυτό η συμφωνία πήγε για έγκριση στον Ακιντζί. Καλέσαμε μεγάλη διαδήλωση με αίτημα να το στείλει στο συνταγματικό δικαστήριο. Πραγματοποιήσαμε πορεία από το Ντερέμπογιου στο Προεδρικό. Ήταν η πιο μεγάλη διαδήλωση από το 2011. Το πιο σημαντικό είναι πως

είδαμε μια νέα γενιά διαδηλωτών που πολλοί δεν έχουν συμμετέχει ποτέ πριν σε διαδήλωση.

Ποία είναι τα αιτήματα τους; Αυτοί οι νέοι μένουν μόνο σας παρεμβάσεις που γίνονται από την Τουρκία στο πολιτιστικό και τον αθλητικό τομέα ή πάνε και ένα βήμα παραπέρα;

Ο κόσμος συγκεντρώνεται γύρω από δύο σημεία. Αυτό το γραφείο αφαιρεί την κυριαρχία της “χώρας”. Η “ΤΔΒΚ” μπορεί να μην είναι και πολύ νόμιμη, ακόμη και στα μάτια εμάς των Τουρκοκυπρίων. Όμως για μας είναι σημαντικό γιατί ψηφίζουμε κάποιους οι οποίοι διοικούν στο όνομα μας. Είναι οι δικοί μας βουλευτές. Όμως με τη δημιουργία αυτού του γραφείου, οι αποφάσεις που αφορούν στη νεολαία και τον αθλητισμό περνάνε στα χέρια αυτού του γραφείου που θα ελέγχεται και θα στελεχωθεί από προσωπικό από την Τουρκία. Αυτό το προσωπικό θα απολαμβάνει όλα τα προνόμια των διπλωματών. Θα έχουν ακόμη και διπλωματική ασυλία. Αυτό είναι πλήγμα για την κυριαρχία, τη δημοκρατία και τη θέληση μας ως κοινωνία.

Μέσα στο κίνημα υπάρχουν κάποιιοι που το βλέπουν ως ακόμη μια επιβολή της κατοχικής Τουρκίας και το απορρίπτουν. Αλλά αυτό είναι άποψη ενός μόνο κομματιού του κινήματος, αυτό της ριζοσπαστικής αριστεράς. Υπάρχουν όμως και νέοι από τα δεξιά. Που συγκρούονται με τα κόμματα τους. Αυτός ο κόσμος

θέλει την κυριαρχία, θέλουν να καθορίζουν ποιοι θα τους διοικούν. Είναι ενάντια σε κάθε απόπειρα επιβολής, όχι μόνο από την Τουρκία. Αυτοί βλέπουν την Τουρκία ως τη μητέρα πατρίδα αλλά δεν δέχονται αυτές τις επιβολές.

Πως αναμετωπίστηκε το κίνημα από τις παραδοσιακές δυνάμεις; Πως αντιμετωπίστηκε αυτό το κίνημα από τις πολιτικές δυνάμεις που συμμετέχουν στην κυβέρνηση;

Έχουν χαρακτηριστεί από το UBP και το DP ως φιλέλληνες και ως “κατευθυνόμενοι από το ΑΚΕΛ”. Έτσι σε αυτό το μοτίβο κατηγορούν τους ακτιβιστές του “reddediyoruz ότι είναι εναντίον της Τουρκίας και κάθε τι που την αντιπροσωπεύει” αλλά “δεν αντιτίθενται στις αδικίες που κάνουν οι Ελληνοκύπριοι”.

Αυτός είναι ο κλασικός χαρακτηρισμός που αποδίδουν πάντα στα αντιπολιτευόμενα κινήματα. Έτσι έγινε πολλές φορές στο παρελθόν από τη δεξιά.

Κατά διαστήματα έχουν έρθει μηνύματα αλληλεγγύης από οργανωμένα σύνολα και κόμματα από την ελληνοκυπριακή πλευρά. Πως βλέπει το κίνημα αυτά τα μηνύματα;

Είναι ευπρόσδεκτα τα μηνύματα από τους Ε/Κ. Και έχουν τη δική τους σημασία. Όμως υπάρχει ένα θέμα. Αυτά τα μηνύματα αλληλεγγύης από τους Ε/Κ δίνουν πάτημα

στην δεξιά. Μην ξεχνάτε ότι η δεξιά μας κατηγορεί πως υποκινούμαστε από το ΑΚΕΛ και την Κυπριακή Δημοκρατία.

Υπάρχει και η άλλη πτυχή στο θέμα... Είναι εύκολο για ένα Τουρκοκύπριο να κριτικάρει την Ελλάδα. Το ίδιο εύκολο είναι και για τους Ελληνοκυπρίους να κριτικάρουν την Τουρκία.

Είναι πάντα ευπρόσδεκτα τα μηνύματα αλληλεγγύης από τους Ελληνοκυπρίους, όμως για να έχουν πραγματική αξία πρέπει να συνοδεύονται από τους δικούς τους αγώνες ενάντια στις εξωτερικές επιβολές που ταλανίζουν τους ίδιους. Αυτό που πρέπει να κάνουν οι Ε/Κ είναι να στραφούν ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που επιβάλλονται από την Τρόικα και τις πολιτικές της ΕΕ, ενάντια στις όποιες επιβολές προέρχονται από το δικό τους θρησκευτικό κατεστημένο την εκκλησία. Έτσι θα μπορούμε να κτίσουμε μια πραγματική αλληλεγγύη στη βάση του αγώνα και στις δυο πλευρές ενάντια σε όλες τις εξωτερικές επιβολές.

Τι μέλλον μπορεί να έχει αυτό το κίνημα;

Πρόκειται για ένα κίνημα με συγκεκριμένο στόχο, το γραφείο συντονισμού. Μέχρι να κλείσει οριστικά το θέμα, το κίνημα θα μπορέσει να επηρεάσει τις αποφάσεις. Το νομοσχέδιο στις μέρες μας είναι στο συνταγματικό δικαστήριο. Με την

απόφαση του δικαστηρίου είτε θα γίνει νόμος, είτε θα θαφτεί. Προσωπικά πιστεύω ότι θα τελειώσει εκεί και ο νόμος θα κριθεί αντισυνταγματικός. Αν περάσει το κίνημα θα συνεχίσει.

Αν νικήσουμε και απορριφθεί το πιο πιθανόν είναι να γίνει μια διαδήλωση εορτασμός και να διαλυθεί το κίνημα. Όμως το κίνημα έχει ήδη νικήσει. Έχει αφήσει την κληρονομιά του. Έχει δημιουργήσει μια νέα κουλτούρα διαδηλώσεων. Οι νέοι έχουν δει στην πράξη πως μπορούν να κτίσουν ένα κίνημα που να βάζει πίεση στην κυβέρνηση. Αυτή η ενότητα, το πνεύμα του κινήματος θα συνεχίσει με άλλα ονόματα, με άλλους στόχους. Έχει αφήσει βαθιά το στίγμα του στην κοινωνία μας και αυτό θα φανεί την επόμενη περίοδο.

Την συνέντευξη πήρε ο Κυριάκος Κουλιάρης. Ολόκληρη τη συνέντευξη μπορείτε να τη διαβάσετε στην ιστοσελίδα της Εργατικής Δημοκρατίας <http://www.wd-ist.org/>

• Η συνέντευξη πάρθηκε πριν βγει η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η οποία απέρριψε σαν αντισυνταγματικές κάποιες πρόνοιες της συμφωνίας η οποία δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην ολότητα της. Επειδή πρόκειται για διακρατική συμφωνία δεν μπορεί η Βουλή να την τροποποιήσει. Θα πρέπει να ξαναγίνει νέα συμφωνία και να ξαναπάει στη Βουλή.